Școala Gimnazială
„Sfântul Nicolae” Târgu Jiu

Izvorul Sâmboteanu

Anul XI - Nr. 21 - 2018

ISSN 1841-6306

Titlu revistă: Izvorul Sâmboteanu
An apariție: 2018, nr. 21
ISSN: 1841-6306

ORGANIZATOR:

ȘCOALA GIMNAZIALĂ „SFÂNTUL NICOLAE” TÂRGU-JIU
str. 11 Iunie, nr. 56, cod poștal 210112, localitatea Târgu-Jiu, județul Gorj
TEL/FAX: 0253.213717
E-MAIL: scoala_sf.nicolae@yahoo.com
SITE WEB: http://www.scoalasfnicolae.ro/
FACEBOOK: https://www.facebook.com/Școala-Gimnazială-Sfântul-Nicolae-164247797242761/

MANAGERII INSTITUȚIEI ȘCOLARE:
DIRECTOR: Prof. Alin Vasile Sulea
DIRECTOR ADJUNCT: Prof. Rodica Durbăcea

COORDONATORI EDITARE ȘI PUBLICARE REVISTĂ:
director, prof. Alin Vasile Sulea, prof. Steluța Geică

COORDONATOR ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR:
prof. înv. primar Adriana Șurcă

COORDONATORI ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL:
prof. Nicuța Dragomir, prof. Liliana Ciobanu

COLECTIVUL DE REDACȚIE:
REDACTOR-ȘEF: eleva Groza Irina, clasa a VIII-a A
REDACTOR-ȘEF ADJUNCT: eleva Roibu Irina, clasa a VI-a C
MEMBRII:
Eleva Codiță Alexandra, clasa a VI-a D
Eleva Raicu Ioana Ștefania, clasa a IV-a E
Eleva Toma Alexandra, clasa a VII-a D
Eleva Hîrșovescu Carla Anamaria, clasa a VI-a D

Editarea revistei s-a realizat cu participarea:
TEHNOREDACTAREA COMPUTERIZATĂ: prof. Lupulescu Alina-Elena
GRAFICĂ: prof. Lupulescu Alina-Elena
CORECTURĂ: prof. înv. primar Adriana Șurcă

Cu avizul Inspectoratului Școlar Județean Gorj, nr. 2723

Editorial

Unirea din anul 1918 – visul neamului românesc

Profesor Dragomir Nicuța
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Intrarea României în primul război mondial, în august 1916, alături de puterile Antantei, a urmărit realizarea deplinei unități naționale. Luptele din anii 1916-1917 au pus în lumină, cu multă putere, durabilitatea sentimentului național și convingerea că se apropia ziua înfăptuirii marelui act al unirii tuturor românilor.

În ciuda impunerii păcii umilitoare de la București din 1918 și a prezenței trupelor străine pe o mare parte a teritoriului național, România, redusă teritorial la Moldova, prin retragerea armatei și autorităților, continua să existe ca stat de sine stătător. În condițiile în care în 1918, pe front Puterile Centrale înregistrau înfrângeri categorice, imperiile multinaționale, în primul rând Austro-Ungaria, s-au prăbușit sub acțiunea unui avânt revoluționar de proporții, popoarele aflate sub dominație străină dorind să-și decidă singure soarta.

Paralel cu lupta politico-diplomatică și militară a României pentru supraviețuire, s-a desfășurat lupta românilor din provinciile aflate sub stăpânire străină pentru libertate națională.

Aceștia au hotărât, într-un cadru democratic reprezentat de adunările naționale și printr-o consultare largă a maselor populare, să se unească cu Țara. Deplasarea armatei române în provincii s-a făcut doar la chemarea organelor reprezentative ale populației românești și numai atunci când hotărârea unanim aprobată a populației majoritare a fost pusă în pericol de vreo posibilă intervenție armată străină. Se încheia, astfel, un proces legic prin care românii s-au reunit în granițele aceluiași stat național.

Prima provincie care s-a unit cu România a fost Basarabia. Aceasta a survenit pe fondul dezmembrării Imperiului rus, odată cu proclamarea principiului autodeterminării până la despărțirea de statul multinațional în care au fost înglobate. În 1917 s-a constituit Partidul Național Moldovenesc, ce a coordonat, mișcarea de eliberare națională. Cu prilejul Congresului ostașilor moldoveni de la Chișinău din 25 septembrie/8 octombrie 1917, s-a constituit un organ reprezentativ numit Sfatul țării. Ca for coordonator al său, a fost format Consiliul Directorilor. Acesta a anunțat autonomia Basarabiei, președinte fiind Ion Inculeț.

În condițiile primejdiei reprezentate de pretențiile Ucrainei de a anexa Basarabia, în decembrie 1917 s-a proclamat Republica Democratică Moldovenească. Tulburările provocate de bolșevici în Moldova, în condițiile destrămării armatei ruse, pericolul întreruperii legăturilor între guvernul de la Iași și serviciile românești dislocate, prin refugiu, în sudul

Rusiei, au creat noi agitații în Basarabia. Consiliul Directorilor a cerut sprijinul armatei române. La 13/26 ianuarie 1918 guvernul Rusiei sovietice a întrerupt, prin urmare, relațiile diplomatice cu România.

În ianuarie 1918, Ucraina și-a proclamat independența. Complet izolată, Republica Moldovenească și-a proclamat, la rândul său, la 22 ianuarie/4 februarie 1918 independența. La 27 martie/9 aprilie 1918 Sfatul țării, compus din 138 de membri, a adoptat, cu majoritate de voturi unirea Basarabiei cu România. „În numele Poporului Basarabiei, Sfatul Țării declară: Republica Democratică Moldovenească (Basarabia)... ruptă de către Rusia acum o sută și mai bine de ani din trupul vechii Moldove, în puterea dreptului istoric și al dreptului de neam, pe baza principiului ca popoarele singure să-și hotărască soarta lor, de azi înainte și pentru totdeauna se unește cu mama sa, România”.

Desfășurarea războiului mondial a adâncit și criza de structură a regimului dualist austro-ungar și a impus rezolvarea situației provinciilor locuite de români, respectiv, Bucovina și Transilvania. Bucovina a fost teatru de război, numeroși tineri fiind înrolați în armata austro-ungară, ceea ce a agravat suferințele locuitorilor săi. Totodată, ea a constituit un subiect al planurilor Vienei în încercarea de reorganizare a imperiului pe baze federale. Lupta națională s-a radicalizat în provincie, în condițiile înfrângerilor suferite de Puterile Centrale. Numeroși ostași români din fosta armată austro-ungară, căzuți prizonieri în Rusia, s-au înrolat în detașamentele de voluntari, care susțineau lupta pentru unitatea națională. La 27 mai/ 8 iunie 1917 a sosit la Iași primul detașament de voluntari transilvăneni și bucovineni.

Situația românilor din Bucovina s-a înrăutățit în toamna anului 1918 când Austro-Ungaria, practic, se prăbușise. Se vehicula teza anexării de către habsburgi, ca o ultimă soluție de salvare, a Bucovinei la Galiția, în timp ce Ucraina ridica pretenții de stăpânire

a provinciei românești și amenința cu intervenția armată. Din inițiativa lui Sextil Pușcariu și a lui Iancu Flondor, s-a convocat, în aceste condiții, la 14/27 octombrie 1918, o adunare a reprezentanților populației românești din provincie. Aceasta a decis unirea Bucovinei cu teritoriilor locuite de români din Austro-Ungaria, acum practic prăbușită. S-a ales un Comitet Executiv și un Consiliu Național. Lider politic a fost ales Iancu Flondor. Populația românească și-a manifestat astfel, liberă de orice ingerință, voința de a se uni cu Țara. Intervenția trupelor ucrainene l-a determinat pe Iancu Flondor să ceară sprijinul armatei române.

La 15/28 noiembrie 1918, a avut loc la Cernăuți Congresul General al Bucovinei. Românii constituiau marea majoritate a participanților. La propunerea lui Iancu Flondor, care a prezidat lucrările Congresului, s-a propus cu o majoritate zdrobitoare unirea Bucovinei cu România. „...Drept aceea noi, Congresul General al Bucovinei, întrupând suprema putere a țării și fiind învestit singur cu puterile legiuitoare, în numele suveranității naționale, hotărâm: Unirea necondiționată și pentru vecie a Bucovinei în vechile ei hotare până la Ceremuș, Colacin și Nistru, cu regatul României”.

Reprezentanții celorlalte populații au recunoscut și acceptat hotărârea românilor.

În Transilvania, lupta pentru realizarea unirii cu patria-mamă s-a radicalizat odată cu debutul primului război mondial. Contactele cu cercurile oficiale de la București s-au

intensificat, iar Liga pentru unitatea politică a tuturor românilor a desfășurat o vie activitate, în sprijinul idealului național. Intrarea trupelor române în Transilvania în vara anului 1916, a fost salutată cu entuziasm de către români. Numeroși tineri au căutat să se înroleze în armata română. După retragerea unităților militare, urmare a necesităților campaniei de la sudul Dunării, autoritățile maghiare au dezlănțuit o campanie de reprimare a mișcării naționale românești. S-au făcut rechiziții, internări în lagăre, s-a trecut la arestarea liderilor politici, a fost suspendată presa românească, au fost închise și desființate școli confesionale și elementare ale românilor. Mulți români au fost înrolați cu forța în armata austro-ungară. În aceste condiții grele au avut loc, în ciuda interdicțiilor pronunțate de guvernul Tisza, acțiuni sociale și de protest, între 1916-1918, pe Valea Jiului, la Cluj, Oradea, Brașov, Timișoara. În condițiile înfrângerilor de pe front și a adâncirii crizei dualismului austro-ungar, s-au produs la sfârșitul anului 1917 și în anul 1918 demonstrații de stradă și agitații în unitățile militare. La 1 octombrie 1917 a reapărut ziarul „Adevărul”. În ianuarie și în iunie 1918 au avut loc, în întreg imperiul puternice greve generale.

În toamna anului 1918, în condițiile prăbușirii structurilor imperiale, s-a desfășurat în Transilvania un puternic proces revoluționar cu colaborarea tuturor forțelor sociale reprezentând populația românească. Și-a reluat activitatea Partidul Național Român. Comitetul său executiv reunit la Oradea a adoptat, la 29 septembrie/12 octombrie 1918, o declarație ce proclama independența națiunii române din cadrul dublei monarhii. În același timp, au fost reluate și intensificate contactele cu Partidul Social Democrat. La 3/16 octombrie 1918, împăratul Carol I a făcut ultima încercare de a salva monarhia aflată în plină dezagregare. El a lansat manifestul „Către popoarele mele credincioase”, în care propunea federalizarea Austro-Ungariei. Drept răspuns, deputatul român Alexandru Vaida Voevod a citit în Parlamentul maghiar „Declarația de independență” a populației românești din Transilvania. S-au desfășurat, de asemenea, numeroase acțiuni pentru pace, pentru respectarea drepturilor și libertăților democratice, pentru realizarea unirii cu România.

Treptat, puterea locală a fost preluată de Consiliile românești, denumite Sfaturi, care au dispus de sprijinul militar al populației românești prin intermediul gărzilor românești. Ele au organizat rezistența împotriva oricăror provocări ale fostelor autorități maghiare. La 30 octombrie 1918, s-a constituit Consiliul Național Român Central din care au făcut parte șase reprezentanți ai Partidului Național Român și șase ai Partidului Social Democrat. El a avut sediul la Arad și a devenit organul central al luptei românilor pentru unire. Ulterior, el a luat denumirea de Marele Sfat al Națiunii Române din Transilvania și Ungaria.

Manifestul „Către popoarele lumii” adresat de C.N.R.C. la 5 noiembrie 1918 lumii civilizate demonstrează opiniei publice mondiale că unirea Transilvaniei cu România este voința întregii națiuni române. „Națiunea română din Ungaria și Transilvania... a declarat voința sa de a se constitui în stat liber și independent... Națiunea română din Ungaria și Transilvania nu dorește să stăpânească asupra altor neamuri... prin ființa sa însăși este întruparea democrației celei mai desăvârșite. Pe teritoriul său strămoșesc națiunea română este gata a asigura fiecărui popor deplină libertate națională și organizarea sa în stat liber și independent o va întocmi pe temeiurile democrației, care va asigura tuturor indivizilor

aflători pe teritoriul său egalitatea condițiunilor de viață...”.

La 9/22 noiembrie 1918, C.N.R.C. a anunțat guvernul de la Budapesta că a preluat puterea deplină în Transilvania. Între 13-15/ 26-28 noiembrie 1918 au avut loc la Arad, tratative între reprezentanții C.N.R.C. și cei ai guvernului Tisza. Ele au eșuat datorită poziției reticente a delegației conduse de Karoly. Trecându-se la preluarea puterii administrative și politice locale în Transilvania, s-a hotărât să se supună aprobării populare documentele unității naționale în cadrul unei mari adunări, la Alba-Iulia.

Adunarea națională de la Alba-Iulia a avut loc la 18 noiembrie/1decembrie 1918. Ea a reunit 1228 de delegați aleși (cu credenționale) și mult peste 100.000 de oameni veniți din toate colțurile Transilvaniei pentru a consfinți, în mod liber de orice constrângere hotărârea de unire cu patria-mamă.

Adunarea a fost deschisă de Gheorghe Pop de Băsești. Într-o atmosferă de puternic entuziasm popular, prin glasul lui Vasile Goldiș, Marea Adunare Națională a tuturor românilor din Transilvania, Banat și Țara Ungurească, adunați prin reprezentanții lor îndreptățiți la Alba-Iulia, la 1 decembrie 1918, decretează „unirea acelor români și a teritoriilor locuite de dânșii cu România. Marea Adunare Națională proclamă îndeosebi dreptul inalienabil al națiunii la întreg Banatul cuprins între râurile Mureș, Tisa și Dunăre. Adunarea Națională rezervă teritoriilor sus indicate autonomie provizorie până la întrunirea Constituantei, aleasă pe baza votului universal”.

Rezoluția Unirii prevedea înfăptuirea unui regim democratic în România. A doua zi s-au ales organele provizorii ale puterii de stat, și anume, Marele Sfat Național care a jucat rol de for legislativ, condus de Gheorghe Pop de Băsești și Consiliul Dirigent, prezidat de Iuliu Maniu, consiliu format din 15 membri. Actul de la Alba-Iulia a consfințit pe vecie, prin votul maselor, înfăptuirea Marii Uniri.

Proiecte și rezultate

Proiectul Erasmus+ „Turn Bullying Off!”

Profesor Huică Mihaela
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

În perioada 16-20 aprilie 2018, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” din Târgu Jiu a desfășurat proiectul Erasmus+ „*Turn bullying off!”*, proiect realizat cu sprijinul financiar al Comisiei Europene, acțiunea K1, domeniul tineret.

Proiectul a fost coordonat de Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” și s-a realizat în colaborare cu următorii parteneri: Kállósemjéni Diákokért és Ifjakért Egyesület din Ungaria, Aksemseddin Bilim ve Sanat Merkezi din Turcia, Collège Boris VIAN din Franța și Centrul Județean de Resurse și Asistența Educaționala Gorj. Acest proiect a cuprins 33 de adolescenți cu vârste între 13 și 16 ani coordonați de câte doi lideri de grup din fiecare instituție parteneră.

Proiectul și-a propus să familiarizeze și să sensibilizeze elevii în legătură cu un subiect care devine din ce în ce mai prezent în viața școlară actuală și nu numai: intimidarea, violența și lipsa de reacție a oamenilor față de actele de agresiune.

Prin activități non-formale, participanții au reușit să se descopere pe sine, să capete încredere în forțele proprii, au învățat să își cunoască și să își controleze emoțiile, au dezbătut cauzele violenței și au descoperit soluții împotriva violenței.

Iată câteva din „scrisorile adresate violenței”, în care participanții au împărtășit gândurile, trăirile legate de bullying.

Dragă violență,

Îți scriu această scrisoare de mulțumire. Îți mulțumesc pentru că nu exiști, sau cel puțin așa îmi place să cred și să sper. Tu ai făcut parte din viața mea așa cum ai făcut parte din viața fiecărui om la un moment dat. Sper să nu mai faci parte din viața oamenilor, în special din viața celor la care țin. Atunci când te întâlnesc mă simt dezamăgită. Poate te întrebi de ce. Pentru că atunci când ești printre noi, unii oameni nu îți pot rezista. Tu, îi atragi în capcana ta cu ușurință iar aceasta este un lucru rău, un lucru care mă dezamăgește.

Când te-am întâlnit pentru prima oară am fost speriată, dar speram că totul va fi bine; și a fost... dar înainte de asta, erai pur și simplu invincibilă. Nu puteam scăpa de acea frică... frica de a-ți cădea în plasă.

Dragă violență, te rog, nu ne mai bântui trecutul și prezentul.

Cu drag,
Una dintre miile tale victime!

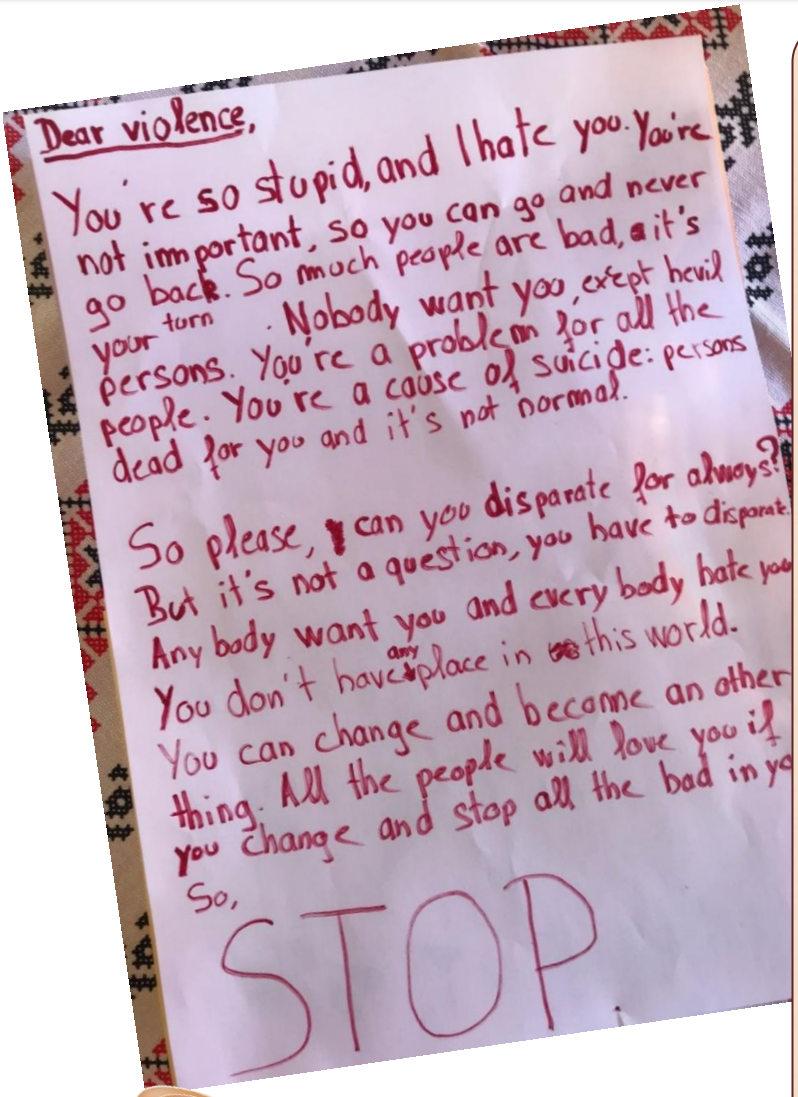
Dragă violență,

Prima dată când te-am întâlnit a fost în prima parte a vieții mele. A fost chiar la școală, în primii patru ani de școală eu am conviețuit cu tine, violență. Însă nu tu, cea fizică, ci psihică și verbală. Nu am reușit să mă adaptez în clasa în care eram, așa că am devenit una dintre victimele bullying-ului. La școală, fiind nevoită să fac ceea ce voiau alții am devenit o persoană influențabilă, fără puterea de a-mi exprima propria opinie. Așa că și alții au început să profite de mine O fată care locuia lângă mine, a început să facă același lucru ca și colegii mei de clasă, să mă folosească.

Până la urmă am înțeles că nu trebuie să conteze atât de mult părerea celorlalți. Acest lucru l-am învățat detașându-mă de cei care mă făceau să nu mă simt eu.

Deci, dragă violență, te rog să dispari din viața oamenilor pentru totdeauna.

Cu drag,
O persoană care te cunoaște.

Violence,
(you are not dear to me!)

I seriously hope you'll stop existing. You're not helping any creature.

People feel extremely bad because of you and I think that, once you've met a new person, it will be really hard for you to give up on him or her.

People stop liking themselves because of you, they lose trust in a lot of people (almost everybody). And you never give something 'back' to the people that took part in something involving violence. People only help themselves, with their own will, you don't do anything.

So, stop! Actually, try to help people….

Leave the Earth!

I met violence in a lot of forms. And they were actually pretty stupid because violence is a useless thing.

The first time I faced violence was when I was bullied by some kids. It felt so bad! I feel like crying now, because I remember every insult, every hit that I got and every day spent at home alone because I was afraid of what It could happen.

But I had an escape… my friend. He told me really good words and helped me fight back. I am still thankful to him.

Impresiile participanților despre proiect:

” About this week I have lots of things to say, it was the best week. I learned lots of things about different countries and people. We created friendships beyond this project and learned what bullying really is. We look at bullying with different eyes and perspectives now. We learned that we can really stop it with communication. The key word of this whole project”

Tiberiu Pobirci, clasa a VII-a D

În această săptămână am învățat multe lucruri interesante. Am cunoscut oameni deosebiți din diferite țări, am creat prietenii și am aflat cum putem combate și preveni violența. Chiar dacă trăim în țări diferite și avem religii diferite simțim aceleași emoții și avem aceleași manifestări. Mi-am depășit limitele și am încercat sa fiu cât mai normal, să fiu la fel ca ei. Totul este posibil dacă vrei. Comunicarea este calea de a îndepărta violența din viața noastră. Proiectul a fost unul emoționant și unic.

Iustin Ion, clasa a VII-a B

The best week of my life!

In this project I have learned lots of new things and I am very sure that they will help me in my life.

An example would be: I learned that bullying can be stopped if we communicate. As a bully we would say why we bully and as a victim who is bullying us.

This week has been very good for me because I managed to break the language barrier. It did not matter what our nationality is, the history of our countries, we managed to get along very well.

Also, I forgot to mention a very important thing. In this week I learned how to express my feelings better, how to express my state of mind and my state of heart.

My expectations were exceeded. I did not think that this week would be the best of my life. The memories from here will live with me forever. The skills I gained here will always be useful.

All in all, this week seemed very short and I hope I will participate in a project like this again.

Radu Lupulescu, clasa a VII-a D

” If I have to talk about the most amazing week in my entire life, I have to talk about the Erasmus+ project in which I participated. Probably you are wondering why I liked it so much so here you have the answer. I think it was incredible to see how some strangers can become your friends and make you feel awesome in just a few days. It’s amazing that we learnt so efficiently how to turn bullying off - a thing whose negative power all of us probably felt. Also, I think that I can speak English more easily than before. Everything we’ve done was exciting and I can say I loved to participate in that project and I hope I will be selected for another one.”

Andrei Tipa, clasa a VII-a B

” In this project I learned a lot of new things and I had fun.

This project was about „Turn bullying off!” and I have discovered so many methods to stop violence.

My favourite is communication, I think it is the best, because communication is a part of our life and this is a connection between us.

Now, I am more open, because I learned how to express my feelings, my opinion, what I think.

I was together with different people from different countries and I felt like I have known them for a long time. Friendship has united us all. Together we are more powerful!

I am speaking better English now, that is amazing!

This project changed me in a new person, a better one...

I’d like to participate in a project like this again. This week was wonderful!”

Alexandra Brînzan, clasa a VII-a C

” This has been the best experience in my life so far. I got to meet a lot of new people, make new friends and improve my English.

We learnt more details about violence, especially bullying. We wrote and read letters to violence, we pointed out the things that people can do instead of bullying others and we learnt that violence is best cured by affection and positivity.

All the friends that I made this week will always have a special place in my soul. We told each other about our cultures, we made a lot of jokes and we had a great time in each other’s company.”

Ilinca Gurgu, clasa a VII-a B

It's a little hard to describe how this week was. I could say it was beautiful, strange, special and important. I would resume this project again and again. I did not understand at first the purpose of each activity, but with time I understood more precisely what is happening around me. I learned how to stop bullying, the key being communication. I started to open my heart to strangers, after five days regretting that everything has ended. I am happy that I was part of this project and that I achieved my goals.

Daria Câdu, clasa a VII-a D

I believe that this Erasmus project will help me a lot from now on because even if I know violence will always exist in the world, I have learned how to respond to violence and how to communicate with those around me. In just a week I learned that every problem I could have can be solved with patience and kindness.

This amazing week I met some delightful children who, through their inner beauty and their unique personalities, changed my way of thinking. Only one week ... and I feel like I know them forever. I'm very attached to them, we've all become friends and I want to see each other again. I'm sure that we will keep in touch and we will talk on Facebook. During the week we spent together I have learned so many things about their culture and traditions and I hope that one day I will have the chance to visit their countries and see with my own eyes all the beautiful places they told us about.

Bianca Calotescu, clasa a VII-a B

Rezultatele lor - prestigiul școlii noastre!

Prof. înv. primar Popescu Elena
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Există în școala noastră tradiția ca elevii să își încerce puterile, să se autodepășească în diferite „confruntări” sub forma olimpiadelor și concursurilor școlare desfășurate în fiecare an la nivel local, județean și național.

Un astfel de concurs, care le-a pus la încercare nu numai agerimea și iscusința, dar și răbdarea, a fost ***Concursul național de matematică LuminaMath***, desfășurat în data de 25.11.20017, la Liceul de Muzică şi Arte Plastice C-tin Brăiloiu, din Târgu Jiu, unde elevii claselor II – IV au avut de rezolvat 30 de probleme cu grad de dificultate sporit, în doar 2 ore.

Rezultatele obținute la acest concurs au fost deosebite, acestea fiind dovada muncii lor continue, neîntrerupte, hotărâte, alături stându-le dascălii Scolii Gimnaziale „Sfântul Nicolae”, Tg-Jiu, care le îndrumă pașii spre cunoaștere, le deschid noi orizonturi și îi pregătesc pentru marea competiție a vieții.

Tudorescu Octavian
Premiul I la tabăra de matematică.

S-au evidențiat următoarele colective de elevi:

- ***Clasa a II-a A*** – prof. înv. primar Şurcă Adriana cu următorii elevi premiați: *Bărbulescu Denisa* – premiul I, *Ciochină Gabriel* – premiul al II-lea, *Mărgineanu Alexandru* – premiul al II-lea.

- ***Clasa a II-a C*** – prof. înv. primar Predescu Ciurea Carmen cu următorii elevi premiați: *Sbora Ioan-David* – premiul I (locul 2 pe județ), *Mărgineanu Fabian* – premiul al II-lea, *Şogor Damiana* – premiul al II-lea, *Peia Raul* – premiul al II-lea, *Mocîrcioiu Cristina* – menţiune.

- ***Clasa a II-a D*** – prof. înv. primar Istratie Liliana cu următorii elevi premiați: *Istrate Diana-Mihaela* – premiul I, *Bâtoancă Iulia-Constantina* – premiul al II-lea, *Șoșoi Erika-Maria* – premiul al III-lea, *Oiță Victor-Fabian* – mențiune, *Rață Mitrofan Bianca* – mențiune, *Iencuț Gabriel* – mențiune.

- ***Clasa a IV-a B*** - prof. înv. primar Canavea Nicoleta cu următorii elevi premiaţi: *Vulpe Vlad-Dorian* – premiul I (locul 4 pe judeţ), *Manolache Giulia* – premiul al II-lea, *Ivănoiu Ana-Maria* – premiul al II-lea, *Schinteie Mălina* – premiul al III-lea.

- ***Clasa a IV-a D*** - prof. înv. primar Popescu Elena cu următorii elevi premiați: *Tudorescu Octavian* – Premiul I (100 de puncte), câștigătorul taberei de matematică și anul acesta și anul trecut, singurul elev din județul Gorj care a obținut anul acesta 100 de puncte; *Vlădăşel Annia-Stephanie* – premiul I, locul 2 pe județ (97 de puncte); *Vlădoiu Ioana* – premiul I, locul 5 pe județ; *Coculescu Mihail–Rareş* - premiul al II-lea; *Dastevski-Vîlceanu Maria* – premiul al II-lea.

- ***Clasa a IV-a E*** prof. înv. primar Ștefănescu Doina cu următorii elevi premiați: *Raicu Ioana-Ştefania* - premiul I, 89 de puncte (locul 5 pe județ), *Popa Maria-Alexa* – premiul I (85,5 puncte), *Niţică Daria-Ştefania* – premiul al II-lea, *Raţă Răzvan* – mențiune.

Pentru a ajunge aici a fost nevoie de multă muncă, iar munca înseamnă perseverență și voință. Cu toți sunt mândri că au căpătat ambiția și curajul de care este nevoie în viață, realizând că dacă vor ceva cu adevărat, pot obține. Aceste rezultate nu sunt întâmplătoare, ele se obțin an de an la noi în școală, fiind încununarea muncii responsabile ce se desfășoară în această unitate școlară, sunt prețul succesului de care se bucură elevii, profesorii și părinții.

Rezultate remarcabile

Informatician, ing. Lăpădat Carmen

An de an elevii școlii noastre participă la olimpiade și concursuri naționale aducând acasă mai multe premii. În spatele fiecărui succes este o muncă asiduă, iar drept îndrumători pentru elevii de performanță sunt cadrele didactice cu o experiență de excepție.

Promovând ideile de competiție corectă și performanță, olimpiadele școlare sunt adevăratele concursuri de excelență adresate elevilor cu aptitudini, înclinații și interese deosebite.

Olimpicul este elevul care, având premisele menționate mai sus, are șansa de a fi descoperit și pregătit de către un profesor dedicat meseriei sale. Chiar dacă elevul are predispoziția genetică spre studiu și este curios să știe cât mai multe, îi place competiția și dorește să-și testeze limitele, are nevoie și de profesorul care știe și poate să-l îndrume spre descoperirea informațiilor necesare, spre stimularea aptitudinilor intelectuale și a competențelor cerute pentru rezolvarea probelor de concurs.

Elevul olimpic își asumă mai multe responsabilități decât colegii săi de generație pentru că se reprezintă atât pe sine, cât și profesorul, școala, iar în fericitul caz al calificării la faza națională, județul. Pentru aceasta muncește suplimentar, își reorganizează timpul zilnic, renunță la multe alte activități cu riscul afectării relațiilor sale sociale, învață să-și dozeze efortul, își dezvoltă disciplina învățării, pune accent pe răbdare, voință, perseverență, profunzime, reflecție, creativitate. El trece dincolo de cultura de suprafață, înlocuind conformismul mental și comportamental cu efortul cognitiv. Foarte important este sprijinul din partea familiei și colegilor.

Profesorul știe să-l îndrume atât pentru succes, cât și pentru acceptarea unui eventual eșec. Oboseala și stresul, inevitabile odată cu dezvoltarea eforturilor și apropierea datei concursului, sunt gestionate pas cu pas pentru a-l aduce pe elev în starea de a înțelege rostul competiției în viața lui.

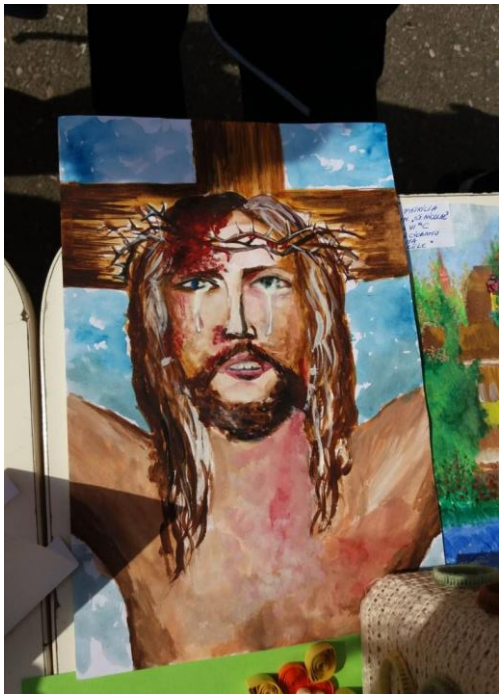
Încrederea în sine, spiritul competitiv, motivația, gândul că munca sa va fi apreciată și răsplătită onest sunt factori care pot accelera performanța intelectuală a olimpicului.

Și anul acesta, școala noastră reprezintă cu mândrie județul Gorj prin elevi excepționali care s-au calificat la faza națională a olimpiadelor școlare îndrumați de cadre didactice care fac cinste școlii:

- ***olimpiada de lingvistică*** – eleva *Curelea Maria Magdalena* (clasa a VI-a B), profesor îndrumător, Morie Anamaria Neli;
- ***olimpiada de matematică*** – elevul *Bujor Ionuț Raul* (clasa a VI-a B), profesor îndrumător, Mergea Maria;
- ***olimpiada cultură și spiritualitate*** – eleva *Dascălu Sânziana* (clasa a VII-a D), profesori îndrumători, Partenie Minodora și Geică Steluța;
- ***olimpiada de religie*** – eleva *Toma Alexandra* (clasa a VII-a B), profesor îndrumător, Geică Steluța;
- ***olimpiada de geografie*** – elevul *Trocan Albert* (clasa a VIII-a B), profesor îndrumător, Badea Livia.

Concursul Regional „Târgul Floriilor”, ediția II

Prof. coordonator al proiectului Liliana Ciobanu

Sărbătorile sunt un prilej de bucurie, de împăcare sufletească, Lumina sfântă din noaptea Învierii Mântuitorului călăuzindu-ne spre o viată mai bună, lipsită de griji.

În fiecare an sărbătorim Paștele, însă de fiecare dată ne bucurăm de venirea lui ca și când ar fi prima oară. Copiii sunt cei care sunt cei mai entuziasmați de sosirea Paștelui pentru că ei, cu această ocazie, se pot bucura de pictatul ouălor, de desene și alte activități specifice acestei sărbători.

Și în acest an elevi din mai multe județe ale țării au putut să-și demonstreze talentul și îndemânarea în cadrul proiectului Târgul Floriilor.

Concursul Regional „Târgul Floriilor” ediția II, CAER 2018, poziția 245 (Domeniul artistic – Arte vizuale) din cadrul proiectului Târgul Floriilor, organizat de către Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” din Târgu Jiu și Școala Gimnazială Nr.5 din Râmnicu Vâlcea, în colaborare cu Asociațiile de părinți și în parteneriat cu școli din 23 de județe, Inspectoratul Școlar Județean Gorj, Casa Corpului Didactic Gorj, Muzeul Județean Gorj „Alexandru Ștefulescu” s-a desfășurat în data de 28 martie 2018.

Activitatea s-a desfășurat la Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” din Târgu Jiu și a constat într-un concurs de creativitate și expoziție a lucrărilor realizate de elevii școlilor, dar și de elevii din școlile partenere, pe tema Sărbătorilor Pascale.

Concursul s-a adresat elevilor din ciclul primar, gimnazial și liceal, care au fost provocați să-și etaleze talentul creativ și îndemânarea practică în cadrul a două secțiuni:

I. *Creații artistico-plastice* (desene, picturi, colaje inspirate de Sărbătoarea Floriilor și a Sfintelor Paști) – participare individuală.

II. *Obiecte decorativ-practice:* felicitări, ornamente, rame, coșulețe pentru ouă, ouă decorate prin diverse tehnici (împletituri, origami, quilling etc.) – participare individuală, dar și colectivă (echipaj format din maximum 5 elevi).

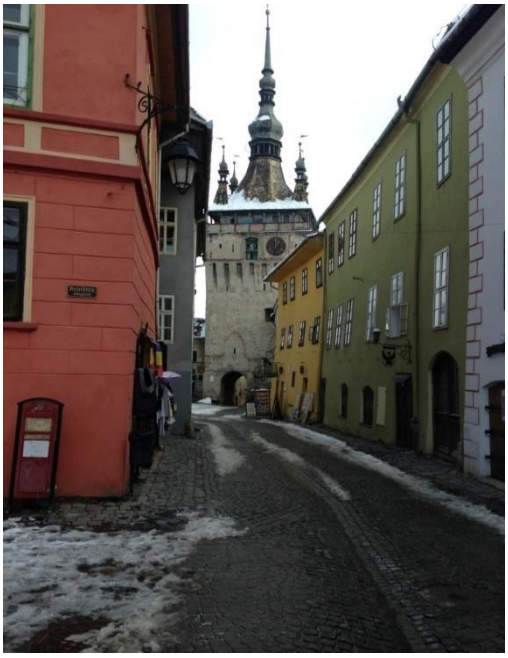
La concurs au participat 178 de elevi din mai multe județe ale țării. Conform regulamentului concursului, s-a hotărât acordarea unui număr de 45 premii (25% din numărul de participanți), câte 15 pentru fiecare premiu. După finalizarea concursului, lucrările premiate au fost expuse în cadrul școlii unde pot fi admirate de cadrele didactice, elevi și părinți.

Mulțumim tuturor participanților și partenerilor și vă așteptăm cu drag la o nouă ediție!

Proiect educațional „Matematica cu drag”

Coordonator, prof. Giorgi Victoria

Tabăra de matematică „MATEMATICA CU DRAG”
24-28.03.2018 SIGHISOARA

Cele mai importante obiective avute în vedere sunt:

- valorificarea potențialului fizic și psihic al fiecărui participant pentru a sprijini dezvoltarea armonioasă a sănătății și personalității;
- lărgirea orizontului de cultură generală și stimularea interesului pentru diferite domenii ale științei, artei, culturii, tehnicii;
- îndrumarea și dezvoltarea înclinațiilor individuale, a aptitudinilor și talentelor. Orientarea pentru pregătirea carierei;
- educarea unor înalte calități moral-cetățenești și estetice;
- integrarea în viața socială și formarea unui comportament civilizat;
- organizarea rațională a timpului liber, cât mai plăcut și util;
- formarea competențelor specifice unor domenii extrașcolare și definirea talentelor, aptitudinilor;
- crearea unor abilități și capacități necesare orientării în momentele de schimbare survenite în existența individuală și socială;
- completarea lacunelor activității instructiv-educative din cadrul strict al activităților școlare;
- reclădirea interioară a personalității pe o axă valorică altruistă.

Din jurnalul taberei:

„... Această tabără a fost cea mai superbă experiență școlară! Am învățat lucruri noi legate de matematică, am vizitat cele mai frumoase locuri din Sighișoara…. A fost ca într-o poveste și aș vrea să o mai repet până în clasa a VIII-a și mai încolo!” (Faur Tiberiu, clasa a V-a A)

„... Mi-am făcut prieteni noi sau m-am apropiat de persoane pe care le cunoșteam doar din vedere…” (Eremia Andreea, clasa a VIII-a C)

Olimpiada de Religie la Iași

Elev Toma Alexandra, clasa a VII-a D

Mă numesc Toma Alexandra. Sunt elevă a clasei a VII-a D și m-am calificat la etapa națională a Olimpiadei de Religie Ortodoxă, unde am trăit o experiență unică și de neuitat.

Aceasta s-a desfășurat la Iași, un oraș al culturii vaste și al marilor personalități românești, unde fiecare piatră vorbește din și despre un trecut frumos, din fiecare zid răzbate istoria reînviată a cenușii timpului stins și fiecare adiere de vânt oglindește înăuntru-i mari iubiri de odinioară.

Primul loc pe care l-am vizitat a fost Teiul lui Eminescu - urmaș al codrului de la Copou - loc cuprins de pașii eternului îndrăgostit de natură, de viață, de Veronica. De asemenea, Iașul adăpostește în prisma sa numeroase mănăstiri și biserici construite în stilul specific moldovenesc, unele pline de culorile vii cu care sunt pictate icoanele, altele cu o arhitectură cu totul diferită, precum Mânăstirea Sfinții Trei Ierarhi ce reflectă aspirația ctitorului către lumea bizantină, combinând structuri și forme tradiționale.

Unul dintre cele mai frumoase lăcașe religioase este Catedrala Mitropolitană, unde se află trupul izvorâtor de mir al Sfintei Cuvioase Parascheva. Cea mai frumoasă experiență a mea a fost trăită aici, pierdută în mirosul de tămâie și în cântările încărcate de emoție și sinceritate. Aici, Logosul Divin își face simțită prezența mai mult decât oriunde altundeva și fără să vrei, se întâmplă adesea ca o lacrimă să ți se rostogolească pe obraz - esență a evlaviei de pretutindeni.

Proba s-a desfășurat la Colegiul Național „Costache Negruzzi”, unde subiectele mi-au oferit libertate în gândire și posibilitatea de a alege cele mai potrivite răspunsuri din universul cunoașterii mele.

Cu ajutorul harului divin revărsat asupra mea și ajutorul doamnei mele profesoare, Geică Steluța, căreia îi mulțumesc cu toata forța sufletului pentru materialele oferite, orele de pregătire și sprijinul acordat, am reușit să obțin nota 8,80, clasându-mă pe locul al 10-lea la nivel național, la clasa mea, clasa a VII-a.

În urma acestor trăiri mă simt mult mai motivată și recunoscătoare, rămânând însă același copil simplu, visător, cald și dorind să-l citez pe Nicolae Iorga - *„Sunt români care n-au fost niciodată la Iași, deşi n-ar trebui să fie niciunul.”*

Din creațiile elevilor noștri

Îngerii

Elev Hîrșovescu Carla Anamaria, clasa a VI-a D

Lumina se vede în zare
Cântecul dulce apare
Păsări în împărăție ceruri zboară
Sunt către împărăție călătoare

O pană de înger căzută
Un semn că lumea e mai multă
Și îngerii zboară grăbiți
Să ajungă la omul potrivit

Noaptea rugăciuni noi spunem
Ca încredere să avem
Că îngerul ne veghează
Și visul frumos să-l avem!

Mama mea

Elev Ghiga Adelina, clasa a II-a A

Mama mea e o zână bună
Mă ajută,
Mă învață,
Mă iubește,
Mă răsfață,
Dar când nu-s ascultătoare
Se transformă în vrăjitoare.

Cea dintâi iubire pentru fiecare

Elev Irina Roibu, clasa a VI-a C

Un râs duios și delicat
Atâta iubire de apreciat,
Atâta blândețe și fericire
Unde inimile rodesc din iubire.

O perlă pierdută pe fundul celor șapte mări,
Un diamant furat de peste nouă țări,
Argint și aur la infinit;
Din ele nimic nu poate fi iubit.

Fără fund și scăpare, nemărginit
Un vis urât s-a năpustit…
Dar a lui putere se stinge și piere,
Lângă un suflet cald de miere!

Orice comoară, orice bogăție
Ne orbește adevărata avuție…
Dar acolo, lângă noi există cineva
Niciodată nu ne va lăsa
Niciodată nu ne va uita
Căci este îngerul nostru, singura…
…Mama…!

O grădină cu flori
De atâtea culori,
Atâtea parfumuri
Și atâtea drumuri…

O dilemă mare
Ca din străfund răsare
Și ne neliniștește
Și tare ne mâhnește...

Dar apare ea, surâzătoare,
Mai presus decât orice altă floare
Și ne învață calea iubirii
Spre adevăratul drum al fericirii.

Un zor de zi, un început
Cerul în vioaie culori,
Nimic din acestea n-a putut
Să schimbe unul dintre sori.

Căci cel măreț și sclipitor
În zborul său înălțător
Transmite-un dar`duioșător,
Frumosul cânt adormitor!

Peste sclipiri și-albastre mări
Zbor îngerii, spre limpezi zări
Zbor fluturii în eleganță
Doar unul singur stă și-nvață
Ca să transmită mai apoi
Esența lumii pentru noi.

Luna veghează o stea
Mai specială în lume
O dulce minune,
Ea este mama mea...

De acum mereu vom fi cuminți
În fața ei ne facem pe vecie sfinți
În dorul ei o alinăm
În decădere, loiali...o ajutăm!

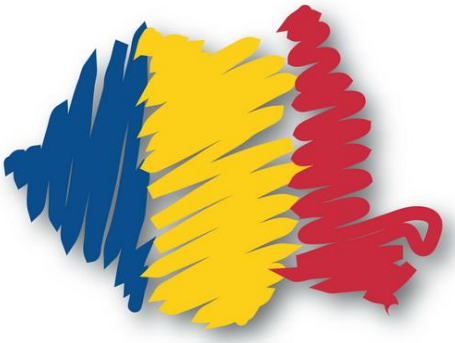
Rămâne-un vis, un cântec fermecat,
Speranța cea de neabandonat,
Un fir de praf magic, poleit
Un înger sfânt de noi cel mai mult iubit.

Rămâne o scumpă persoană adevărată
Pentru noi cea mai importantă,
Lăcașul nostru plin de fericire...
...Mama...! cea dintâi iubire!

Ce înseamnă patria?

Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Doina Ștefănescu

Pentru tine ce înseamnă patria? Ce înseamnă patriotism? Pentru mine, a fi patriot înseamnă să-ți iubești țara: să simți cum emoțiile te copleșesc, când auzi Imnul României, să trăiești și tu emoțiile pe care le-au simțit toți românii noștri, cu care ne mândrim și peste hotare, să-ți dai seama că, dacă pe pământul românesc calcă picior de om care vrea să ne cucerească țara, a ta, a noastră, să te opui și să spui „NU”! Pământul românesc este al nostru! Este locul în care ne simțim liberi și vorbim limba pe care o iubim! Asta înseamnă pentru mine să-ți iubești țara!

Românii noștri plecați peste hotare se simt singuri și nu mai au un loc care, pentru ei să se numească „acasă”. Să luptăm pentru țară și pentru mai multe locuri de muncă!

Uitați-vă pe stradă! Nu vedeți vreun om care umblă în frig toată iarna? Poate el, în suflet, simte că poate face ceva măreț, dar condițiile de viață nu îl lasă. Noi îl putem ajuta.

Trebuie doar să luptăm pentru asta!

Despre prietenie…

Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta

Mulți dintre voi vă întrebați *Ce este prietenia?* Eeei..., astăzi, vă voi explica ce este și cum este prietenia.

Prietenia este cel mai de preț lucru pe care-l poate avea cineva.

În primul rând, trebuie să auzi tot ce îți va spune prietenul tău, pentru a ști tot ce-i place.

Întotdeauna, trebuie să-l rogi cu ceea ce ai tu, deoarece el va observa cât de bun ești și, astfel, vă veți apropia sufletește.

Și, nu în ultimul rând, ai putea să-l poftești pe la tine, pentru a vă juca și pentru a discuta despre voi și, așa, în timp, veți deveni cei mai buni prieteni.

Sper că ți-a plăcut povestea mea despre prietenie și nu uita: oricând ai nevoie de mine, doar spune-mi!

Cred că, după ce ai auzit toate lucrurile acestea, PRIETENIA dintre noi a ajuns la un alt nivel.

Prietenia, scumpă comoară

Elev Mrejeru Anisia-Delia, clasa a IV-a B
Coordonator: prof. înv. primar Canavea Nicoleta

Prietenia

Elev Ivănoiu Ana-Maria, clasa a IV-a B
Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta

Prietenia este un cuvânt de aur. Este unul dintre cele mai frumoase sentimente pe care le trăiește o persoană.

Copiii sunt învățați de mici să prețuiască prietenia și știu că puțini oameni sunt prieteni adevărați.

Și eu am avut sentimente de prietenie față de cineva. A fost o experiență minunată când am auzit-o pe Lori că vrea să fie prietena mea. Eu am poftit-o, în fiecare zi, la joacă, i-am împărtășit multe informații despre animalele învățate la școală, am rugat-o să petrecem cât mai mult timp împreună și, astfel, am devenit cele mai bune prietene.

Și tu poți trăi acest frumos sentiment, dacă știi să te comporți cu cei din jurul tău, dacă știi să îi asculți când au nevoie și dacă îi respecți. Am încredere în tine și sunt sigură că vei afla ce este PRIETENIA.

Ce este prietenia?

Elev Schinteie Mălina, clasa a IV-a B
Coordonator: prof. înv. primar Canavea Nicoleta

Prietenia este un leac pentru orice rană. Este un farmec străvechi, de care orice om a auzit.

Pentru a avea o prietenie frumoasă și bazată pe înțelegere trebuie să ai încredere în cel de lângă tine și să vă respectați reciproc.

Mulți oameni ar dori să aibă prietenie în viața lor, deoarece ar auzi vocea călduroasă a unui amic și bun camarad, i-ar spune ce are pe suflet și l-ar pofti în aspirațiile sale. Pe un prieten poți să-l rogi orice, pentru că știi că va avea puterea să te asculte.

Prietenia adevărată, în zilele noastre, este tot mai rar întâlnită.

Prietenii nu se uită!

Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Într-o minunată zi de primăvară, Clara, mergând spre școală, discută cu mapobilul:

—Mapobilule, nu m-am gândit niciodată la un nume pentru tine! Ai vrea unul?

—Da, te rog, mereu am vrut să am un nume! Cred că mi-ar plăcea...nu știu! Mă poți ajuta tu?

—Desigur! Să ne gândim la ceva ce ți se potrivește! Ce părere ai de Billy? Seamănă cu „mapobil”. Billy-Mapobil, spuse Clara.

—Este un nume minunat! Îți mulțumesc!

Acum, că v-am explicat cum mapobilul a primit un nume, să vă explic ce este un mapobil! Mapobilul este o mapă care transportă manuale și rechizite pentru școlari. Seamănă cu o mașină-robot, micuță, cu patru roți și este acționată cu telecomandă. Cum funcționează acesta, vă întrebați, având în vedere că poate vorbi? Este pur și simplu magic! Clara l-a primit de la Sofia. Ele sunt cele mai bune prietene! Se întâlnesc atât de rar! Probabil întrebați de ce! Puneți cam multe întrebări! Totuși, o să vă explic! Sofia locuiește, într-un fel, în altă dimensiune! Acolo știința a evoluat foarte mult! Tot orașul este populat și de oameni, dar și de foarte multe vehicule ca mapobilul. Cele două prietene se pot întâlni doar când părinții Sofiei o lasă să împrumute nava spațială. Norocul Sofiei este că, de ziua ei, va primi propria navă spațială care va fi capitonată pe interior, numai cu bomboane! Vă dați seama? Dar să revenim. Clara a primit mapobilul de ziua planetei Sofiei. Aceasta se numea Eridani. Mi se pare cunoscut numele, poate și eu voi locui acolo cândva! Glumeam, doar pe planeta Eridani, viața oamenilor normali este imposibilă! De aceea, Sofia a vrut ca și Clara să aibă puțin de pe planeta Eridani, la ea acasă, și i-a făcut cadou această mapă specială.

Timpul a trecut, vacanța de vară a venit, soarele ardea din ce în ce mai tare pe cer. Clara a plecat într-o vacanță împreună cu prietena ei, Sofia, pe steaua lor preferată, Sirius. Billy a rămas singur, într-un dulap din camera Clarei. El se simțea uitat, singur și trist. Într-o zi, acesta a spus:

— Nu doar Clara merită o vacanță pe cinste. Și eu merit! O să-mi caut prieteni noi, voi descoperi lumea, poate, cine știe, voi ajunge să mă dau într-un carusel! Unul adevărat! Sunt nerăbdător! Acum plec!

Ce nu știați voi, este că și Clara îl urmărea mereu pe Billy cu ajutorul unui G.P.S.! Ea ținea la Billy în continuare, erau mai mult decât prieteni, erau ca niște frați!

Între timp, Billy își pornise călătoria, până când zise:

— Vai de mine! M-am răzgândit, nu o pot lăsa singură pe Clara! Trebuie să mă întorc, dar nu știu pe unde! Cred că m-am rătăcit!

— Așa cred și eu! se auzi o voce aproape stinsă dinspre un tomberon vechi.

— Cine ești? Mai degrabă unde ești?

— Sunt aici și mă numesc Luiza! Vezi orfelinatul de peste drum? Acolo locuiam eu!

— Dar ce s-a întâmplat cu tine, Luiza? o întrebă Billy nedumerit.

— Eu eram o geantă, ca oricare alta, frumoasă, roz, cu flori. Eram preferata..... nu știu..... nu-mi amintesc cum o chema! Ea mă iubea, și eu la fel. Mă primise cadou înainte să ajungă aici. Avea doar șase ani, acum are treisprezece. E încă aici! Mi-e dor de ea, de stăpâna mea! Din păcate anii au trecut, ea a crescut și m-a uitat! Așa am ajuns aici! zise Luiza printre suspine.

— Vai de mine! Cred că sunt într-o situație asemănătoare! Clara a plecat într-o vacanță, pe o

stea! Eu am fost uitat, așa am hotărât să plec, dar acum vreau să ajung acasă! zise Billy.

—Nu-ți face griji! Dar cum ai spus că te cheamă?

—Cât sunt de uituc. Eu mă numesc Billy, vin de pe planeta Eridani.

— Spectaculos, Billy! Și eu sunt fabricată în Germania! Nu mă laud, dar au numai lucruri de calitate acolo! zise Luiza începând să râdă.

—Cât ești de amuzantă! Când va veni Clara să mă ia acasă, neapărat vei veni cu noi.

— Ar fi cel mai frumos vis al meu! Poate chiar, cu puțin ajutor din partea Clarei, aș putea să-mi recapăt culorile, modelele, toate acele lucruri care mă făceau frumoasă! Cât de mult mă bucur, Billy. Acum Luiza nici să vorbească nu putea de-atâta fericire şi de-atâtea râsete.

— Dar, Luiza, dacă prietena mea, Clara, nu va mai veni? zise Billy plângând. Gândul îi trecuse ca un fulger prin minte. Plecase departe și se puteau întâmpla multe...

Cât de repede se pot schimba stările sufletești ale oamenilor! De fapt, ale mapobilelor. Fix în momentul acela apărură Clara și Sofia, cu nava lor, zicând:

— Haide, Billy! Nu știu dacă ne ajunge combustibilul până la carusel! Urcă!

Mapobilul a înțeles într-o clipă că fata nu uitase de dorința lui cea mai arzătoare: să se dea în carusel.

— Într-o clipă, răspunse el zâmbindu-i cu gura până la urechi. O pot lua și pe Luiza? E o prietenă foarte bună! adăugă Billy.

— Desigur! Urcați! zise Clara.

După ce au ajuns acasă, au avut timp să râdă, să povestească, să se cunoască mai bine cu Luiza. Aceștia sunt încă prieteni și vor fi mereu!

Dar, stați! Am uitat să vă spun un amănunt important: cine am fost eu în această poveste. Eu am fost, la fel ca și tine, cititorule, cea care am suferit sau m-am bucurat împreună cu Billy sau cu Luiza, cea care a zburat împreună cu Clara și Sofia pe Sirius, simțindu-i căldura, cea care, în imaginația ei, nu a lăsat să le fie greu personajelor bune.

Caută să fii fericit!

Elev Covercă Ștefania, clasa a IV-a B
Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta

Într-o zi, Matei s-a gândit ce înseamnă *să fii fericit*. El s-a dus să-l întrebe pe bunicul său:

- Bunicule, ce înseamnă *să fii fericit*?
- *Să fii fericit* este un sentiment. Și iubirea este un sentiment.
- Iubirea este atunci când o săruți tu pe bunica?
- Nu! Asta este și fericire, dar și iubire.
- Și... ce se întâmplă dacă ești fericit?
- Dacă ești fericit, poți împărți sentimentul.
- Cum?
- Dacă cineva trist te vede fericit, poate deveni și el fericit.
- Adică, dacă mama e tristă și eu sunt fericit....?
- Ea e fericită! spuse bunicul, terminând fraza începută de Matei. Caută să fii fericit, pentru că, astfel, poți ajuta pe cineva și, sigur, nu vei regreta!

Din toată această discuție cu bunicul, Matei a înțeles că dacă el este fericit și cei din jurul lui vor fi la fel, iar aceștia, la rândul lor, îi vor face și pe alții fericiți și fericirea de va împrăștia ca o pânză de păianjen.

Ghiozdănel

Elev Tudorache Ionuț-Dumitru, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Ghiozdănel este un ghiozdan drăguț și amuzant și-l are ca prieten pe Ionuț care îl ia mereu cu el la școală.

Într-o zi, Ghiozdănel se gândea cum și-ar putea ajuta prietenul, văzându-l cât de greu se chinuia să-l ducă zilnic de acasă la școală și de la școală acasă, doldora de cărți, caiete și auxiliare. Marina, prietena lui Ghiozdănel, o mapă de piele roșie, cu care sora lui Ionuț, Bianca, își ducea cărțile la școală, îl întreabă:

—De ce ești trist și la ce te gândești?

—Nu sunt trist, doar mă gândesc cum să-l ajut pe Ionuț, să-i fie mai ușor cu mine.

—Trebuie să-i spui lui Ionuț să te ducă la Șurubel, inventatorul de ghiozdane, după ora de arte vizuale. Poate are vreo idee!

—Bun sfat mi-ai dat, se bucură Ghiozdănel.

După ora de arte vizuale, Ghiozdănel îi spuse lui Ionuț că trebuie să-l ducă urgent la Șurubel.

—De ce vrei să te duc la el? îl întrebă mirat Ionuț.

—Vreau să mă transforme într-un ghiozdan-minune.

—De ce?

—Vei vedea...

—Bine. Te voi duce după ore.

După terminarea orelor, băiatul îl puse pe Ghiozdănel în spate și îl duse la inventatorul Șurubel. L-au găsit pe inventator meșterind la un robot înalt, cât un băiat de vreo zece ani. L-au salutat politicos, iar el i-a întrebat ursuz:

—Ce vreți de la mine?

—Maestre, zise politicos Ghiozdănel, vreau să vă rog să mă transformați într-un super-ghiozdan, un ghiozdan-minune care să ușureze viața prietenului meu, Ionuț.

—Bine, puteți intra. La ce te-ai gândit, Ghiozdănel? Ce ai dori să ai în plus?

—Aș dori o elice ca să pot să zbor prin aer, dar și picioare cu care să mă pot deplasa pe trotuar și o telecomandă cu care să mă poată dirija Ionuț.

—Să trecem la treabă! Cu un praf alb, Ghiozdănel a fost mai întâi adormit pentru această operație grea. Apoi, Șurubel s-a și apucat de montat o elice gri din cel mai bun și mai ușor metal, baterii, picioare șenilate și apoi, cu o telecomandă cu baterii noi, s-a apucat să testeze invenția.

—Da, da, da, da, da, aceasta este cea mai frumoasă zi din viața mea! striga Ghiozdănel, cât îl țineau puterile.

Ghiozdănel se deplasa cu ușurință prin cameră, dirijat cu măiestrie de Șurubel, dar când au comutat butonul pentru zbor, Ghiozdănel s-a ridicat vreo cincizeci de centimetri de la podea, apoi s-a prăbușit cu zgomot. Toți trei nu știau ce să creadă. De ce nu zbura Ghiozdănel? Supărați și dezamăgiți au plecat la culcare. Se făcuse tare târziu.

A doua zi, când au intrat în atelier, nu le-a venit să-și creadă ochilor. Ghiozdănel zbura fericit de jur-împrejurul camerei, dirijat de bagheta magică a unei zâne minunate.

—Mulțumim, zână dragă! Ne-ai salvat! Nu știam cum să-l facem să zboare pe Ghiozdănel.

—Bagheta magică a rezolvat într-o clipită problema!

Toată lumea era mulțumită. Ionuț și Ghiozdănel i-au mulțumit apoi și lui Șurubel și au plecat voioși spre școală.

Ghiozdănel ba zbura prin aer, ba mergea pe șenilele lui trainice. În clasă, toată lumea îl admira pe Ghiozdănel și-l invidia pe Ionuț pentru invenția lui. Cel mai mult se bucura și-l admira Marina, care i-a spus:

—Ghiozdănel, acum ești un *elicoghiozdanopter*!

Într-adevăr, Ghiozdănel era acum cel mai mândru ghiozdan din toată țara și din toată lumea.

Invenția lui Șurubel

Elev Lazăr Giulia-Constantina, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Într-o seară ploioasă, într-un atelier, Șurubel, cel mai priceput meșter din oraș, încearcă să facă o nouă invenție. El a făcut multe invenții, dar nu le-a dat încă nume. De exemplu, una dintre invenții a fost mașina care poate merge singură, alimentată cu căldură de la soare. Din păcate, poți merge cu

ea doar ziua, nu și noaptea. O altă invenție făcută de Șurubel, a fost câinele-robot. Câinele-robot îți curăță covorul, datorită limbii lui aspre.

După cum vă spuneam, Șurubel încerca să facă o invenție nouă. Voia să facă ceva util. Atunci s-a gândit la prietena sa, Adina. Ea este elevă în clasa a IV-a și îi este foarte greu să-și care ghiozdanul, deoarece are multe cărți în el. În acel moment, Șurubel a hotărât să facă *elicoghiozdanopterul*.

A doua zi, Șurubel s-a trezit cu noaptea în cap, pentru a începe să construiască invenția sa. Mai întâi s-a dus la cel mai apropiat magazin și a cerut un ghiozdan. Apoi s-a întors în atelier și a găsit într-o ladă veche trei bucăți de tablă pe care le-a prins la capăt cu un șurubel, dornic să-l ajute în marea lui invenție. Tot din aceea ladă veche a scos o țeavă subțire rămasă de la o umbrelă veche și ruptă, în capătul căreia a fixat o elice. Mai departe, trebuia să o atașeze ghiozdanului. S-a gândit... s-a tot gândit, când, în final, i-a venit ideea salvatoare: a inventat un super lipici, care lipea orice fără să se mai dezlipească vreodată. Astfel a lipit țeava de spatele ghiozdanului, lăsând elicea în afară, ca să se poată învârti. Apoi a găsit o telecomandă veche de la un televizor, pe care a reparat-o. Cu ajutorul ei putea controla elicea. Un singur lucru i-a mai rămas de făcut: să testeze invenția sa!

Atunci a apăsat pe butonul telecomenzii pentru a porni invenția și... SURPRIZĂ!!! Ghiozdanul a început să se înalțe! Bucuros, Șurubel s-a dus la Adina pentru a-i arăta ce a inventat el. Adina a fost foarte încântată, căci nu mai trebuia să-și care ghiozdanul.

La școală, toți colegii i-au admirat *elicoghiozdanopterul*, iar Șurubel era așezat la loc de cinste, în ghiozdănel., în ciuda faptului că el este un singur șurub.

Aaaa! Am uitat să vă spun, ceea ce mi se pare uimitor, e că Șurubel a făcut multe invenții surprinzătoare, în ciuda faptului că e doar un șurub.

O călătorie în viitor

Elev Popa Maria-Alexa, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Într-o vacanță de iarnă, Mihai se gândește că mai are doar o săptămână până începe școala și ar trebui să se apuce să își facă temele. Când își ia ghiozdanul din camera de zi, acesta se rupe și îi cad toate cărțile și caietele pe parchet. În acel moment, își ia telefonul și îl sună pe Robi, cel mai bun prieten al său.

— Alo? Robi? Poți veni la mine să mă ajuți cu ceva?

— Da, desigur! Vin acum!

După o jumătate de oră, el ajunge acasă la Mihai și spune:

— Cu ce te pot ajuta?

— Ghiozdanul meu s-a rupt și m-am gândit să îl repari și să îi pui o elice, ca să nu mai țin eu atâta greutate în spate. Mă ajuți?

— Păi...Bine!

După o oră, au ajuns la concluzia că ei nu pot construi așa ceva, așa că s-au gândit să meargă în viitor și să ia unul de acolo, fiindcă în viitor sigur s-a inventat așa ceva! Dar de unde să facă ei rost de o mașină a timpului? Atunci Robi își aminti:

— Cunosc eu un inventator priceput. Cred că ar putea să ne ajute.

După ce au ajuns la inventator, el i-a lăsat să intre în casă. Nu părea inventator, ci un om obișnuit.

— Bună, Robi! Ce dorești?

— Voiam să te întreb dacă, din întâmplare, mai ai mașina timpului?

— Normal că o mai am! Veniți cu mine!

În acel moment, inventatorul i-a condus într-o încăpere veche, prăfuită, plină de schițe și invenții ciudate. Deschise un dulap și luă de pe raft un ceas cu cuc, plin de praf, ca toate celelalte lucruri.

— Acesta este, le zise el bucuros. Este prima mea invenție! Aveți grijă cu ea!

După ce le-a explicat modul de funcționare, au plecat acasă. Acolo au setat ceasul mașinăriei la anul 2030. Într-o clipă au simțit o amețeală puternică. Porniseră!

— Uimitor! zise Robi.

— Fantastic! zice și Mihai.

În acel moment, dintr-un compartiment al ceasului, ieși o hologramă. Era inventatorul.

— Am uitat să vă spun, că aveți o oră la dispoziție să luați ceea ce doriți, altfel rămâneți acolo pentru totdeauna.

Chiar atunci, au realizat că au ajuns la destinație. Erau undeva, în viitor, într-un oraș mare. Robi vede peste stradă un magazin numit Elighiozdacopterul.

— Cred că am găsit deja ceea ce căutam!

În acel moment îl ia pe Mihai de braț și încep să alerge spre el. Când intră în magazin, Mihai îi spune:

— Hai să luăm fiecare câte un cărucior și să o luăm repede printre rafturi ca să găsim ghiozdanul dorit. Ne vedem la casă. Mă anunți prin telefon, dacă îl găsești tu primul, ca să-l văd cum arată.

— Am înțeles!

Peste un timp, telefonul lui Mihai a sunat. Robi găsise ghiozdanul ideal: avea elice, era spațios și zbura cu baterii. Când l-a văzut, băiatului i-a plăcut atât de mult, încât era să plece fără să-l plătească. La casă, era un robot special, unde banii lor erau schimbați în moneda cerută de vânzătoare. L-au plătit și s-au îndreptat grăbiți spre mașina timpului, ca nu cumva să le expire timpul și să rămână blocați în viitor. Apoi au pornit fericiți înapoi, spre casă.

Vine Crăciunul!

Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Te-ai întrebat vreodată cât de departe poate zbura mintea unui om? Ei bine, Turtă-Dulce a descoperit, dar acesta nu e chiar un om, ci... un elf ! Da, ați auzit bine, era chiar un elf, dar nu orice fel de elf, ci unul fermecat care făurea jucării pentru toți copiii din lume!

Turtă-Dulce a locuit multă vreme cu părinții lui, pe Dealul Soarelui, dar, pentru că avea un talent atât de mare, a fost chemat la casa lui Crăciunel, care locuia tocmai pe Valea Fulgilor.

Turtă-Dulce a fost nevoit să plece, dar nu fără un cadou de la Zâna Soarelui. Era zâna de pe Dealul Soarelui. Fiecare ținut fermecat are câte o zână specială cu puteri unice. Darul primit de la Turtă-Dulce a fost un costum nou-nouț de elf, celălalt îi rămăsese mic. Arăta foarte bine în el: era roșu, din mătase, avea o curea cu o cataramă argintie, pantofi ascuțiți, cu clopoței în vârf, iar pălăria era roșie și avea un moț mic din blăniță albă.

Desen realizat de Mamară Alis, clasa a V-a A

Drumul făcut de Turtă-Dulce a durat foarte mult, eu nu știu cât să vă spun că a durat, deoarece pe Dealul Soarelui era mereu vară, în schimb, în Valea Fulgilor, unde locuia Crăciunel, era mereu iarnă.

În total, există patru ținuturi fermecate, fiecare cu anotimpul lui: Valea Fulgilor, Regatul Florilor, Dealul Soarelui, și Ținutul Frunzelor. În fiecare ținut trăiesc creaturi fermecate care mai de care mai talentate. Turtă-Dulce a trecut prin Ținutul Frunzelor, și, vă pot spune din experiența mea, că este un loc cu totul și cu totul fermecat. El s-a simți foarte bine, mai ales că nu mai fusese niciodată acolo. Ba chiar a învățat cum să își decoreze bradul de Crăciun cu frunze galbene, aurii, ruginii. Arăta fantastic!

După ce Turtă-Dulce bătu la ușa lui Crăciunel, se auzi un: „Intră, te rog!”, mai amorțit decât nasul lui, de la atâta frig. Imediat ce intră, îl văzu pe Moș Crăciun căzut la pat, cu Crăciunel și cu toate zânele din cele patru ținuturi lângă el.

—Ce s-a întâmplat? întrebă Turtă-Dulce.

—Moș Crăciun nu se simte bine! Noi te-am chemat, deoarece ești cel mai priceput elf. Împreună putem salva Crăciunul! Ne poți ajuta? a zis Crăciunel.

—Da, cu siguranță! Dar știe cineva ce a pățit Moș Crăciun? întrebă Turtă-Dulce.

—Acum niciun copil nu mai simte magia Crăciunului. Poți comanda de pe internet tot ce-ți dorești, fără să mai fie nevoie de mine. Toți m-au uitat! zise Moș Crăciun.

—Moșule, nu este adevărat! Tu nu știi ce se întâmplă, acum în Ajun de Crăciun! Toți, dar toți copiii fac scrisori pentru tine. Ei vor ca tu să le dai cadourile! Fără tine, nimeni nu mai simte magia Crăciunului! Toți te iubesc, toți te vor pe tine, nu doar un curier banal care le aduce o simplă jucărie, fără semnificație! Tu faci orice să fie mai frumos! zise Turtă-Dulce.

—Moșule, Turtă-Dulce are dreptate! Tu ești eroul tuturor copiilor! Noi toți te iubim! zise Crăciunel.

—Cred că aveți dreptate! Ce mai așteptăm? E Ajunul Crăciunului! De ce nu facem jucării? Haideți, dragii mei!

Aceștia au terminat îndată toate jucăriile. I-au făcut chiar și lui Rudolf un nas mai roșu ca înainte, pentru că i-a purtat peste tot prin lume, oferindu-le copiilor cadourile.

Acum probabil vă întrebați de ce am spus la început că Turtă-Dulce are o imaginație foarte bogată. Pentru că el, cu puțin ajutor de la echipa fermecată a lui Moș Crăciun, a creat în acel Ajun de Crăciun, toate jucăriile pe care voi le știți și le îndrăgiți!

„Ho! Ho! Ho! Să ne vedem sănătoși și la anul!”

Pățania lui Grinch

Elev Lazăr Giulia-Constantina, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv.primar Ștefănescu Doina

În ajunul Crăciunului, seara, Crăciunel pregătește jucăriile pentru copii. Este foarte entuziasmat, pentru că, în curând, va împărți aceste jucării tuturor copiilor cuminți. Încă își amintește foarte bine întâmplarea petrecută anul trecut cu cei doi frați, atunci când au bătut la ușa lui, i-a invitat să ia masa cu el, iar ei i-au cerut „tisici”, adică pisici cioplite de el, din lemn.

Crăciunel nu pregătea singur jucăriile, ci cu ajutorul Knookșilor și al Rylșilor, prietenii lui nemuritori, elfii din Tărâmul Jucăriilor. Ei erau foarte harnici și amuzanți. La fel și îmbrăcămintea lor, era foarte haioasă! Aveau pantaloni de culoare verde, o cămașă roșie, cu foarte mulți nasturi aurii și, pe cap, o căciulă de culoarea pantalonilor, turtită, care atârna pe urechile lor mari și ascuțite.

Ei l-au ajutat pe Crăciunel să împacheteze jucăriile și să decoreze atelierul lui. Pe tavan au pus multe ghirlande de diferite culori. Apoi au tăiat un brad falnic pe care l-au împodobit cu mii de globulețe sclipitoare, instalații luminoase, iar în vârf i-au pus o stea pe care au luat-o din Împărăția Stelelor. După ce au terminat împodobirea bradului, au așezat sub el daruri minunate, pentru copiii care vor veni în curând în atelierul lui Crăciunel.

Desen realizat de Ion Iustin, clasa a VII-a B

Mai târziu, Crăciunel și elfii lui s-au hotărât să meargă sus, în camere, pentru a se odihni. Fiecare s-a dus în camera sa și s-a culcat. În toiul nopții, Crăciunel a auzit zgomote puternice care veneau din atelierul lui. Buimac, a coborât scările, dar cum zgomotele se întețeau, a mers în bucătărie să ia o tigaie cu care să se apere. Când a intrat în atelier... SURPRIZĂ!!! Grinch, dușmanul Crăciunului, stricase toate cadourile pregătite pentru copii.

— De ce ai făcut asta? l-a întrebat Crăciunel.

— Pentru că îmi place să văd copiii plângând! Ha, ha, ha!

Atunci, Crăciunel s-a furișat în spatele lui Grinch și i-a dat cu tigaia în cap, sperând că îl va trezi la realitate. Auzind zgomotul, elfii s-au trezit și au venit în grabă la Crăciunel.

— Vai! Ce s-a întâmplat? au strigat ei în cor.

— Grinch ne-a stricat toate surprizele!

— Și acum ce face? Doarme?

— Nu! L-am liniștit puțin! a răspuns Crăciunul, arătându-le tigaia. În acel moment, a apărut Zâna cea bună, din Tărâmul Jucăriilor, care, cu bagheta ei magică, l-a trimis pe Grinch în Lumea Pedepsiților și a reparat toate stricăciunile făcute de acesta.

—Uraaa! Mulțumim frumos pentru ajutor! Ne-ai salvat! au strigat în cor elfii și Crăciunel.

—Nu aveți pentru ce! E o plăcere să-i ajut pe oamenii care fac lucruri bune!

Crăciunul

Elev Hîrșovescu Carla Anamaria, clasa a VI-a D

Este Crăciunul. Zăpada este așezată, fulgii dansează prin briza rece.

Mirosul de mâncare se simte în jur. Copacii înfrigurați privesc pe geam, și se gândesc cum ar fi să îi împodobească cineva și pe ei. Natura poartă acum în pântece o plapumă albă de nea. Colindele răsună și învie peisajul mort. Eu, sunt în casă cu părinții mei și cu bunicii mei.

Împodobim bradul în timp ce ascultăm glasurile colindătorilor; Nașterea Domnului aduce în sufletele noastre căldură, speranță și armonie. E timpul să degustăm mâncărurile gătite de mama mea și de bunica mea.

A fost un moment memorabil din viața mea!

Desen realizat de Mitea Adrian Mihai, clasa a V-a A

O apariție surpriză...

Elev Rață Răzvan, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Toți oamenii din sat, copii, femei, bărbați, erau adunați în jurul unui foc mare, ca de tabără. Povesteau tot felul de întâmplări care se petrecuseră de-a lungul unui an, care tocmai se apropia de sfârșit. Alături de ei se afla un uriaș, o namilă care se plictisea grozav și aștepta cu nerăbdare Crăciunul și cadourile moșului.

Deodată, din întuneric se ivi o luminiță. O voce gravă, dar mângâietoare se auzi din apropiere:

Desen realizat de Ilinca Lavinia Viviana, clasa a V-a A

— Bună seara, dragii mei!

Sătenii și uriașul amuțiră.

— Am venit să vă aduc cadouri! continuă vocea.

— Chiar tu ești, Moș Crăciun?

— Ho! Ho! Hooo! Da! Chiar eu sunt!

— Ooo! Ce multe cadouri am primit! exclamă un copil entuziasmat.

— Tu, copile, ai primit o bicicletă, un telefon și dulciuri.

Moșul a împărțit cadourile copiilor. Toți au primit cadouri în afară de uriaș. Vecinul său, David, care încă nu-i știa numele îl întrebă:

— De ce ești supărat?

— Pentru că la mine nu a venit Moș Cocoloș!

— Cine?

— Moș Cocoloș, repetă el fără chef.

— Cine este el?

— Moș Cocoloș este uriașul cu cadouri.

— Cum arată?

— Este pufos, pardon, dolofan și bărbos, are o motocicletă roșie și aruncă cu cadouri la ușa uriașilor. În loc de „Ho! Ho! Hooo!” el spune „He! He! Heee!”

— Și ce vă aduce?

— Păi, depinde, dacă ai fost cuminte sau nu! Dacă ai fost cuminte îți aduce o sticluță de „sifoclăbucel”, o băutură pentru uriași care îți schimbă vocea și un lego de nouă sute de piese, iar dacă ai fost rău, primești o botiță care te pișcă de fiecare dată când greșești și cincizeci de creioane ca să te saturi de scris!

— Deci, ca să înțeleg, cei cuminți primesc lucruri frumoase, iar cei răi primesc lucruri nu prea plăcute.

— Păi...da! Cam așa vine!

— Am uitat să te întreb ceva!

— Dacă am stat unul lângă altul în această seară, poți să-mi spui cum te cheamă?

— Desigur! Mă cheamă Nerăbdărilă! zise uriașul.

— Nerăbdărilă vine de la faptul că tu ești nerăbdător?

— Da. S-a făcut târziu și trebuie să plec acasă și poate o să primesc ceva de la Moș Cocoloș. Ne mai vedem!

— Pa, Nerăbdărilă!

După ce uriașul nostru ajunge acasă, se culcă, iar în următoarea zi, bate cineva la ușă. Ce să vezi? Era moșul cu cadourile pentru Nerăbdărilă care fusese foarte cuminte tot anul.

— Mulțumesc, moșule! exclamă el.

— Crăciun fericit, Nerăbdărilă! Crăciun fericit tuturor! zise moșul.

S.O.S. - poiana

Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E
Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina

Într-o dimineață rece de noiembrie, animalele poienii s-au adunat în fața scorburii veveriței, care se afla într-un stejar găunos la marginea pădurii.

— Ascultați-mă cu atenție! începu ariciul. Trebuie să facem un plan pentru a salva poiana! Suntem într-o mare primejdie! spuse el cam bâlbâit, deoarece se grăbea să ajungă acasă. Tocmai venea iarna și trebuia să se pregătească de hibernare.

— Așa e! aprobă veverița. Trebuie să fim cu băgare de seamă! Încep să dispară din ce în ce mai multe lucruri: copaci, flori, frunze...

— Am o idee! Aș putea să mă duc până la soare și să-l rog frumos să-mi dea o mică rază de soare, deoarece pe vremea asta nu avem șanse să facem altceva. Eu am luat model de la sticlete. Nimeni nu e prea mic pentru a schimba ceva, zise pițigoiul cu mult curaj în voce.

— Eu aș putea să zbor până departe, să văd dacă mai sunt și alte locuri afectate, poate găsesc și alte animale care ne-ar putea ajuta, zise fluturele.

— O idee perfectă! exclamară toți în cor.

Aceștia s-au întors după o zi și o noapte, aducând fiecare câte ceva.

— Soarele a spus că e bucuros să-mi dea o rază de soare, dar la schimb a trebuit să-i dau două pene: una de aur și una albastră ca cerul de primăvară, zise pițigoiul extenuat după un drum așa de lung. Chiar în acel moment, sosi fluturele, aducând cu el o privighetoare.

— Eu am fost la o împărătească negricioasă cu o rochie de catifea verde ca cel mai frumos smarald. Era împodobită cu toate bijuteriile pământului. Când a aflat de ce cutreier eu, mi-a dăruit o privighetoare care, cu cântecul ei fermecător, poate aduce orice la viață, ba chiar mai mult, îl poate întineri, de aceea o vom ruga să ne cânte ceva pentru a aduce toată poiana la viață.

— Senzațional! Magnific! Miraculos! Extraordinar! exclamară toate animalele în cor.

— Foarte bine! zise ciocănitoarea. Cât timp voi ați fost plecați, eu am fost la fiecare copac să-l consult! Toți sunt sănătoși tun!

— Acum e rândul meu! Am atât de multe semințe, încât pot să umplu toată poiana cu flori care mai de care mai colorate, a zis și veverița.

— S-au pus toate animalele pe treabă și, îndată poiana nu numai că a revenit la normal, dar a devenit un ținut fermecat pentru toți cei care nu își pierd niciodată speranța și continuă să viseze.

Licuricii

Elev Istrate Diana-Mihaela, clasa a II-a D
Coordonator, prof. înv. primar Istratie Claudia-Liliana

Uneori avem șansa să trăim momente speciale alături de cei dragi, momente care ne rămân în suflet și de care ne vom aduce aminte toată viața.

Acesta este unul dintre ele.

Era o zi de vară, iar soarele strălucea asemenea unui diamant pe cerul senin. Mă aflam în pădure cu familia mea, căutând un loc mai bun pentru a face un picnic.

Deodată, în scorbura unui copac s-a zărit o luminiță. Curioși, eu și fratele meu am intrat în ea și am observat niște puncte luminoase care zburau în jurul nostru. Atunci eu am întrebat:

- Ce fel de insecte sunteți voi?

- Noi? Nu ne cunoști? Noi suntem licurici!

- Și de ce stați în scorbură?

- Noi trebuie să luminăm acolo unde este întuneric. Asta fac licuricii! Privește, toate scorburile sunt luminate de licuricii pădurii!

- Este atât de frumos! a exclamat fratele meu.

Imediat după aceea au venit și părinții noștri și am rămas acolo să privim spectacolul de lumini întreaga noapte.

Music

Elev Roberto Rotaru, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Huică Mihaela

It’s a well-known fact that music is one of the best ways of relaxation that besides the nice sound that it produces, also gives you a wide range of feelings.

Music is, first of all, a way of life. I mean have you ever heard of music addiction? When most individuals really like a song, they experience chills and a “high” of sorts, which may give them a lot of energy and a pleasant feeling. But, in addition to the already-famous chills, listening to music you like also triggers the release of dopamine, a neurotransmitter that plays a role in underlying pleasurable reactions caused by food or drug. You can clearly notice that a world in which music becomes a drug is a world of music lovers, as all over the world, you can find an individual that likes at least one or two genres of music. Starting from the reggae or blues fans and going all the way to

the country and rock lovers, even to the so called “metalheads”, you can find almost 7 billion people who love music.

Out of all these music fanatics, there are also people who listen to actual fake music, and here I am talking about the faked voices in pop music, which are made by a machine and not a human person. This “faked” music is a genre which I strongly disagree with, because it does nothing more than cheating and confusing its listeners.

For me, music is first of all, a way of detaching from this world, giving me the supreme relaxation. Before competitions, or big moments in my life, I like to listen to some songs, which I find very motivational.

In conclusion, we can say that music is one of the greatest things that humans have achieved, managing to make a drug, a motivational element, and a way of life from just a few strings and words.

A space trip!!!

Elev Florescu Mihnea Ionuț, clasa a V-a A
Coordonator, prof. Udrescu Hermina

My story happened two months ago. One August night. I was at my grandparents’ place and I couldn't sleep. The sky was sparkling because of the thousands of stars, so I was amazed and I admired it for many minutes. A strange thought crossed my mind "Does anyone live there up in the sky? Will I ever know how life on another planet is?”.

Suddenly, a star seemed to leave the sky and it came close to the Earth. Strangely, I wasn’t scared. A round spaceship like a saucer landed in my grandma’s garden. I stood still and I saw a tiny monster that came close to me. He seemed be peaceful, but very different from us. He had four legs, two big eyes, but no mouth. With all of this I heard a voice:

„Don’t be scared, I am CB and I came from Mars. Do you want to start a space trip with me?”

I just said „yes” and I found myself flying among the stars and planets.

The Milky Way seemed a dusty path, the stars weren’t small as we see them from the Earth and the planets were round and brightly coloured, ... some were green, others were red and the planet where we landed was blue. I got off the ship and I saw a space base like an enormous greenhouse.

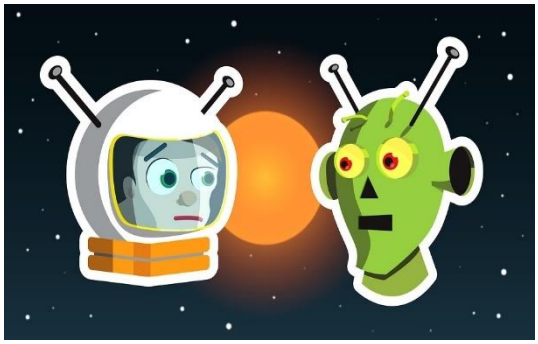
Hundreds of little monsters were moving everywhere. CB showed me a secret place where there was a picture of the Earth. That reminded me of my grandparents. I suddenly wanted to be home. After that I woke up.

When I woke up in the garden, my grandmother shouted: “Mihnea!! Don’t dream anymore... the sky is too far away! But maybe one day you will go there!”.

An alien friend

Elev Pavel Georgiana, clasa a VI-a D
Coordonator, prof. Udrescu Hermina

The day started ordinarily, just like the others. I was doing my exercises for the running marathon when I saw something strange on the sky. The first time, I thought it was just a toy, ... well a broken toy, but then it fell on the back yard. It was bigger than I expected. It looked just like an alien spaceship from comic books. I tried to approach, but then the spaceship's door opened.

It looked like a human, but it had green skin and red eyes. After we met each other we started to talk about her travels. I found out while we were talking that it was a she and she knew how to speak English. After a week we fixed the spaceship and during that week I tried to keep her safe as much as I could.

She asked me if I want to see all the planets from our Solar System and I was like „OMG! OMG! I will see every single planet!” But then we left Earth and we fought against the monsters on Venus, we helped a poor alien family on Mars and we did gymnastics on Jupiter. The rest of the planets were too wild and we just saw them from the spaceship.

She had to leave very soon after that because her family was waiting for her and her native planet was 100 light years away. It was awesome to have an alien friend and who knows, maybe one day I'll visit her.

A friend from another planet

Elev Codita Alexandra, clasa a VI-a D
Coordonator, prof. Udrescu Hermina

Hi! I'm Annabeth and this is my story.

I was a simple girl of thirteen years old, but something scary happened. It was a dark evening but the stars were shining with an indescribable power.

I was sitting on the bed and my mom came and asked me to sleep, but I didn’t want to because the sky was so beautiful with its stars.

Anyway, at a certain time a bright red shining ray from stars came down on the street. I was scared and I didn't know what it could be, but I found my courage and I went on the street to see what happened and what was that.

When I saw it, I thought I was dreaming, but all was real. It looked like an alien ship. When I touched it, the spaceship opened.

In the spaceship there was... an alien! Unbelievable! „What was she or he doing on Earth?” I said to myself.

„H-hi!” I said with a little fear.

The alien looked at me and for a second, I thought he wanted to eat me.

„Hi! I’m Rachel and I'm an alien!”

We talked for at least an hour. She said it was a mistake. She was on Mars, but something wrong happened with her spaceship.

Anyway, I hid her but my mom almost discovered my secret. Yeah... It was a real adventure. She repaired her spaceship and we both went to Venus where we fought with monsters and bad aliens.

One day later, she took me back home... but on Earth, I was missing only for five minutes.

It was a really interesting adventure.

My friend from another planet

Elev Faur Tiberiu Stefan, clasa a V-a A
Coordonator, prof. Udrescu Hermina

Hi! I am Tibi I am beside my friend, Zordak. He is from another planet. The planet which he comes from is called Zordokonia.

I met him two weeks ago when a thunder stroke near my house. That thunder was Zordak’s spaceship. He came to Earth to look for a child to take into space. When he came to me, I was a little scared because he was as tall as me, his face was red and he got a weird outfit.

Because his spaceship broke, we tried to repair it to leave into space. From that moment on, he has been sleeping at my house.

He is one hundred and twenty years old, but on our planet, that means that he is just twelve years old. We are about to leave into space and my dog Bella comes to me and tells me that she wants to leave into space, too. I tell her that she cannot come and then Zordak says that she can come because the spaceship is big enough to put another chair în for Bella, my dog, to come with us.

After putting the chair, we are ready to take off. We take off, but when getting near Mars, our fuel, in the tank of the spaceship, ends.

We are lucky because Zordak’s uncle, Yordak, is the chief of a gas station. After putting fuel into the tank, he gives Bella a spacesuit because it is a Zordokonian tradition to give foreigners spacesuits. While Bella has no reaction, me and Zordak laught about her.

When we reach Zordokonia, we go to Zordak’s home and have some fun. We play football, basketball and handball. We also go to the Zoo. There, the Zordokonians admire and ask about Bella, because she is on unknown species to them. We have a lot of fun. Bella and I will have to come back to Earth soon.

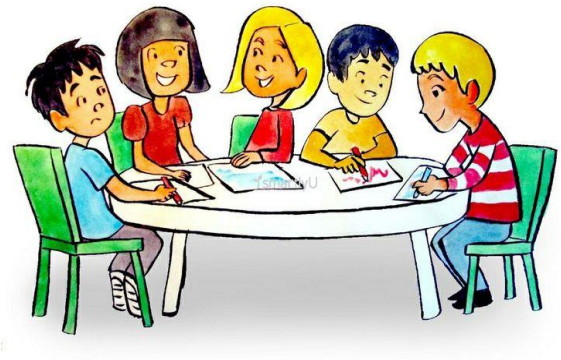
I do not know why, but I am afraid about landing in Italy and having the spaceship broken down. How will we get back home if our spaceship is broken?

I think we will all find out if I continue my story in the next chapter.

Social Skills

Elev Roberto Rotaru, clasa a VIII-a A
Coordonator, prof. Huică Mihaela

To be honest, I have always been a shy boy. Even now, I face some obstacles when it comes public speaking and expressing myself. But I figured out that there comes a moment when you have to deal with the problem and defeat all of your inhibitions, so I have decided that the theme of this essay should be the social skills.

In my opinion, social skills help you develop strong friendship and stop you from being afraid of people. As I said, I used to have a really big problem with this kind of things, even though I considered that I won't need these social skills …, but as you expected, I was totally wrong. It has been a long journey until I realized that social skills have a huge importance, I mean look at the surrounding world, having friends, getting a job, and even this contest involve them a lot.

So far, we have proven social skills are important and you definitely need them, but what is the core of your social disorders, what is causing all these problems? Well I am afraid it is mostly today's society fault. What I mean is that the society makes you think that having friends and healthy relationships with people around you make no sense and the only thing that matters is wealth. Even tough, it is your fault too. You should set your emotions and thoughts free without having to care of the impressions of the people around you. It is a free world so go out and enjoy it, leave the computers and wrong ideas of the corporatist society home, talk to new people, and make new friends, as social skills don't come by themselves, you must cultivate them, and they will bloom.

These things being said, I think all of us should know that inhibitions are a wrong thing, and you should go out and experiment more new things and create new relationships.

Profesie și profesionalism

Alimentația sănătoasă a școlarului

Director, prof. Sulea Vasile Alin
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Alimentația școlarului este importantă pentru că în această perioadă copilul se află într-o etapă de creștere și dezvoltare.

Dacă vorbim de necesarul de calorii, nevoile copilului sunt mai mari decât cele ale adultului, acestea scăzând odată cu înaintarea în vârstă. Practic, un copil de 6 ani are nevoie de aproximativ 1800-2000 de calorii pe zi din care, 60-65 grame de proteine, 60-65 grame de lipide, 200-250 grame glucide, aceste valori fiind orientative, ele depinzând foarte mult de sexul copilului, greutate, înălțime, efort fizic depus.

Alimentația școlarului trebuie să fie cât mai variată: multe fructe și legume, lapte și derivate, pește și carne slabă de pui, curcan, vită, grăsimi animale și vegetale, carbohidrați (paste integrale, orez integral, pâine integrală, cartofi-de preferat roșii, zahăr (atenție, **nu dulciurile extrem de rafinate din comerț, chipsuri, croasanți cu multă cremă).**

<u>Iată cum arată un meniu sănătos de școlar!</u>

Micul-dejun: Este cea mai importantă masă a zilei (nu cea mai consistentă) și este o sursă importantă de calorii, fibre, fier și calciu, de aceea nu trebuie evitată. Un mic dejun te scapă de obezitate, de oboseală și apatie, de lipsa de atenție, de predispoziție la tot felul de răceli sau viroze! La masa de dimineață, școlarul poate consuma alimente precum: lapte sau iaurt cu cereale integrale, pâine cu unt și gem, marmeladă, dulceață (sau unt de arahide), omletă cu albușuri, brânză și legume, lapte cu cacao și biscuiți integrali sau de ovăz.

Gustarea 1

La școală, copilul trebuie să consume prima gustare. Ar fi ideal să aibă la pachețel 1-2 fructe sau o tartină cu unt și brânză sau cașcaval și ardei gras, ridichi, roșie, morcov. Nu-i puneți la pachet ceva dulce sau sucuri care-i vor tăia pofta de mâncare!

Prânzul

Este masa cea mai consistentă și ar trebui să fie o masă „caldă”. Variante de preparate sunt: supă sau ciorbă, cartofi (în nici un caz prăjiți), paste, orez, mazăre cu diferite legume, carne sau pește cu garnitură de legume, salate diverse care vor acompania felurile de bază.

Gustarea 2

Fructe sau bețișoare de legume crude, tarte cu fructe sau plăcintă cu mere, dovleac, alte fructe de sezon. Sucuri natural de fructe preparate la blender sau sorbeturi din fructe de sezon, măr copt cu scorțișoară.

Cina

Trebuie servită cu minimum 2 ore înainte de culcare (nu întârziem peste ora 20.00). Iată variante de preparate: orez integral cu legume, salată cu carne, cartofi copți cu brânzică sau iaurt, verdeață, salată verde, o budincă de paste.

Semnificația monumentelor brâncușiene

Profesor Gridan Laurentiu
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Coloana Infinitului sau Coloana Recunoștinței fără Sfârșit este una din cele mai admirabile sculpturi ale secolului trecut, austeră și perfect echilibrată, o lucrare a sculptorului român Constantin Brâncuși, parte a trilogiei „Ansamblului Monumental” din Târgu Jiu, compus din *„Coloana Infinită”, „Poarta Sărutului” și „Masa Tăcerii”*.

Coloana Infinitului este expresie a aspirației lui Brâncuși către Dumnezeu iar mesajul spiritual pe care aceasta îl transmite reiese chiar din cuvintele sculptorului: „Realitatea pe care Stâlpul – laolaltă cu celelalte două semne de piatră ale mele – o întrupează este avântul, conștiința nunții ce o sărbătorim cu nesfârșitul univers, dorul ce-i însuflețește pe eroi spre absolut. „Inaugurată la 27 octombrie 1938, coloana are o înălțime de 29,35 metri și este compusă din 15 moduli octaedrici suprapuși, respectiv având la extremitățile inferioară și superioară câte o jumătate de modul, moduli numiți de sculptor „mărgele”. Lucrarea denumită și „Coloana recunoștinței” a fost dedicată de Brâncuși eroilor căzuți în Primul Război Mondial în 1916 în luptele de pe malul râului Jiu. Așa cum spunea și Brâncuși „Simplitatea genială în artă este, în general, o complexitate rezolvată.”, iar, clipă de clipă, prin Coloana Infinitului coboară pe malurile Jiului sacralitatea… imensă, dar tăcută.

Masa tăcerii, alături de Coloana Infinitului și Poarta Sărutului reprezintă una din cele trei piese de sculptură monumentală ale Ansamblului Monumental din Târgu Jiu a sculptorului român Constantin Brâncuși. Cunoscut și sub numele de Ansamblul monumental de la Târgu Jiu, ansamblul este un omagiu adus eroilor căzuți în timpul primului război mondial. Cele trei componente sculpturale monumentale, Masa tăcerii, Poarta sărutului și Coloana fără sfârșit, sunt dispuse pe aceeași axă, orientată de la apus spre răsărit, cu o lungime totală de 1.275 m. Masa tăcerii, lucrată în piatră de Banpotoc, reprezintă masa dinaintea confruntării în bătălia la care urmează să participe combatanții. Timpul este prezent, fiind reprezentat prin dispunerea circulară a celor 12 scaune-clepsidre, care îl măsoară. Opera a fost realizată în anul 1937, într-o primă versiune, din piatră de Câmpulung, sub forma mesei țărănești, simplă, joasă, din tăblie (200x45cm) și picior (160×45cm), și a fost amplasată în locul celei de astăzi. Nemulțumit probabil, de dimensiunile ei, în 1938 a comandat la un atelier din Deva, după desenele sale, o nouă masă, din piatră de Banpotoc, cu noi dimensiuni ale tăbliei (215×45cm) și piciorul ei

(175×45cm) pe care n-a amplasat-o astfel. Sculptorul a recurs la o variantă combinatorie care a preluat tăblia primei versiuni drept picior și pe cea a versiunii a doua drept tăblie, asigurându-i astfel o nouă proporție interioară și monumentalitate. În jurul Mesei tăcerii nu au fost puse scaune decât odată cu amenajarea versiunii combinatorii. Scaunele, 12 la număr, au fost comandate o dată cu versiunea a doua a mesei, la atelierul din Deva, și au fost realizate din piatră de Banpotoc, cu formă de clepsidră. Acestea au fost grupate două câte două, dar artistul nu le-a lăsat astfel, punându-le la egală distanță față de masă și între ele, subliniind prezența imaginară a unui cerc semnificativ.

Poarta Sărutului reprezintă simbolic trecerea spre o altă viață.

Numită de sculptor uneori „Templul sărutului”, a fost realizată manual de Brâncuși, ajutat de câțiva cioplitori. Este din piatră de Banpotoc (527×658×184 cm). Se știe din mărturii orale că amplasamentul ei a fost schimbat de două ori înainte de a se stabili locul pe care s-a ridicat.

Stâlpii „Coloanei sărutului” prezintă multiplicat simbolul ochilor îngemănați, iar arhitrava „Porții sărutului” reproduce, incizat de patruzeci de ori „Sărutul” din Montparnasse, sugerând o horă. Brâncuși îi mărturisea sculptoriței Malvina Hoffman: „La început am săpat în piatră grupul celor două făpturi înlănțuite…, în urmă, după lung timp m-a purtat gândul spre chipul unei porți prin care să se poată trece dincolo. Acum am intenția, să dezvolt siluetele în motivul de deasupra porții”.

Referindu-se la această sculptură, Mircea Eliade spunea: *„Sunt unele teme din literatura noastră populară extraordinar de bogate din punct de vedere dramatic. De pildă, Poarta, care împlinește în viața poporului român rolul unei făpturi magice, veghează la toate actele capitale din viața omului. Prima trecere pe sub poartă înseamnă aproape o intrare în viață, în viața reală de-afară. Poarta veghează la căsătorie și, pe sub poartă, mortul e dus, solemn, spre lăcașul de veci. Este, atunci, o reîntoarcere în lumea dintâi: ciclul e închis și poarta rămâne mai departe, cu un om mai puțin, să vegheze alte nașteri, alte nunți, alte morți”.*

Educația religioasă modelatoare de suflete

Profesor Dragomir Nicuța
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

A educa în spiritul sărbătorilor pascale înseamnă a cultiva curățenia sufletească și buna-cuviință a copiilor și tinerilor, a-l crește pe copil moral și în evlavie, a avea grijă de sufletul lui, a-i modela inteligența, adică a te îngriji de mântuirea lui. Educația este asemenea unei arte, căci dacă toate artele aduc un folos pentru lumea de aici, arta educației se înfăptuiește pentru a câștiga lumea veșniciei. Trăim astăzi într-o lume secularizată, în care normele morale și valorile spirituale se pierd, în detrimentul proliferării unui materialism feroce. Globalizarea lumii de azi, sincretismul religios, explozia dezvoltării tehnologice, afișarea ostentativă a unei societăți de consum sunt factori de risc pentru bunul mers și dezvoltarea armonioasă a procesului educativ în sânul familiei. Nu doar părinții, ci și copiii sunt afectați psihic și moral de aceste tulburări ale lumii în care trăim.

Se impune deci, cu necesitate, ideea unui parteneriat de colaborare între posibilii factori educaționali. Când copilul își formează prima impresie despre lume, este bine ca cel mai important loc să-L ocupe Dumnezeu. Atunci când cineva a primit o educație creștină, foarte greu îi va fi mai

târziu să rupă legătura cu Dumnezeu. Cu cât sunt mai obișnuiți copiii cu atmosfera din biserică, cu atât va fi mai puternică legătura lor cu Dumnezeu, când patimile vor încerca să-i biruie. Mare este bucuria unui părinte credincios care își vede copiii crescând sub adăpostul Bisericii. Nu trebuie să ne fie teamă căci copiii noștri ar putea fi etichetați drept "bisericoși". Pentru copil, slujba de duminică sau orice sărbătoare poate fi momentul cel mai frumos al săptămânii, dacă familia a știut să-l apropie de Dumnezeu slujbele pot fi pentru el o adevărată sărbătoare.

Educația, în ansamblul ei, este o operă de spiritualizare a persoanei umane, care vizează împlinirea acesteia atât din punct de vedere spiritual-moral, cât și din punct de vedere intelectual. Este greu de crezut că se va atinge plenitudinea dacă va fi lăsată pe dinafara una dintre componentele fundamentale ale educației. Omul se raportează la realitate atât pragmatic, prin intelect, voință, acțiune, dar și spiritual, prin atitudini, simțire și credință.

O educație integrală presupune pe lângă latura intelectuală, morală, estetică, tehnologică și o componentă religioasă. Ființa umană tânjește după transcendent, iar această proiecție are nevoie de o întemeiere, îndrumare și o formare religioasă prin educație. Se observă astăzi o criză spirituală, o debusolare morală a semenilor noștri. Educația religioasă poate fortifica ființă și o poate orienta înspre ținte autentice. E adevărat că prima sarcină a educației religioase constă în formarea bunului creștin, capabil de a cunoaște și a prețui valorile sacre, dar nu trebuie omis faptul că devenim creștini prin conduite învățate zi de zi. Prin educația în spirit religios ne informăm cu privire la propriile referințe religioase și în același timp ne formăm conduite pe măsura valorilor sacre interiorizate. Altfel spus, ne dezvoltăm o componentă esențiala a ființei noastre, și anume simțul religios care, alături de celelalte simțuri, este indispensabil vieții umane.

Omul întreg, omul normal este acela care are și își dezvoltă toate simțurile, inclusiv simțul religios, darul iubirii lui Dumnezeu. „Unde lipsește un simț, lipsește o știință” (C. Noica). Omul fără simțul religios este ca și omul fără simțul văzului sau al auzului. De aceea, ca în cazul oricărui alt simț, și simțul religios trebuie dezvoltat prin educație religioasă. De asemenea, nu trebuie să neglijăm valența culturalizatoare a educației religioase. Educația, în ansamblul ei, constituie o parte componentă a existentei socio-umane. Educația este creatoare de cultură, deoarece grație ei toate elementele culturii sunt mereu evidențiate și reactualizate. De aceea, astăzi educația, ca proces de spiritualizare a omului, ar fi incompletă fără studierea Religiei, deoarece fără studierea acesteia ar fi prejudiciat însuși raportul de integralitate dintre spirit și materie. Existența noastră nu se poate reduce la coordonate strict materiale. Umanitatea contemporană este caracterizată de o sărăcie spirituală. Se remarcă o atrofiere spirituală a conștiinței. „A devenit o dificultate să știm cine suntem, de unde venim, încotro mergem; recunoașterea socială a unui fundament transcendent ar putea salva omenirea de o lentă, dar constantă degradare”.

Dintotdeauna Biserica și-a dat întreg concursul ei pedagogic în soluționarea problemelor sociale și aplicarea reformelor revoluționare, imperios cerute de legea iubirii aproapelui. Creștinismul e iubitor de popor și este democratic, e religia mântuirii pentru toți oamenii, e universală, propagă frăția, dreptatea, libertatea, pacea și iubirea între oamenii de toate culorile. Prin puterile lui spirituale de convingere distruge idea exploatării omului și binecuvântează orice strădanie de pace, înfrățire, libertate și dreptate din cea mai pură iubire de popor.

Dacă școlii îi revin sarcini pe direcția dezvoltării și formării intelectuale, morale, estetice, patriotice, de ce ar rămâne în afara ei educația religioasă? Religia nu numai constată răul, ci indică și remediul mântuirii: ajutorul de sus, harul prin care ne întărim, ne purificăm, ne îndreptăm și astfel devenim părtași naturii divine. „Educația religioasă este producerea și dezvoltarea sentimentului superior de legătură între om și ceva mai presus de omenire, mai sus de toate interesele trecătoare”. De aceea, cei care vin azi și spun că Hristos nu mai are loc în școală nu sunt altceva decât o expresie a derizoriului și a propriei bezne sufletești în care își duc viața clipă de clipă.

Adevărații români se identifică cu adevărații creștini. Nu putem spune „român” fără să nu spunem „creștin”, nu putem vorbi despre educație fără să nu vorbim despre educația religioasă. Omul fără de religie nu este un om dezvoltat normal, deoarece religia este cea care îl desăvârșește.

Raportul între necesitatea și obligativitatea de a comunica

Profesor Geică Steluța
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Comunicarea este o componentă fundamentală a necesității și a obligativității interacțiunilor umane. Definirea termenului de „a comunica” este legată de scopul său a de cunoaște ceva despre cineva sau a se face cunoscut cuiva ceva, a da, a împărți sau a împărtăși - share. Ea poate fi înțeleasă și drept comportament verbal sau nonverbal, afișat într-un context social, solicitat de nevoia umană de a interacționa, de a comunica cu altă persoană.

Comunicarea este un proces cognitiv-constructiv care constă în transmiterea, emiterea unui mesaj inteligibil. Transmiterea trebuie înțeleasă ca transfer când semnificațiile ne sunt transmise anume de cineva și ca prelucrare când acestea sunt preluate din realitatea comunicațională: realitatea umană (fluxurile, discursurile verbale, corporale, mimice, proxemice ori acționale, cărora cel ce se informează nu le este destinatar, arhireceptor sau observator) și realitatea substanțială, materială (fenomene fizice, chimice etc.).

Comunicarea înglobează schimbul de mesaje între doua sau mai multe persoane, din care una emite, spune, exprimă o informație și cealaltă o recepționează, înțelege, cu condiția ca cei ce comunică să cunoască codul, adică să vorbească aceeași limbă. Sunt transmise mesaje prin cuvânt, scris sau muzică, chiar și dansul alături de ținuta vestimentară pot vehicula mesaje. Comportamentul, în sine, a unei persoane reprezintă un act de comunicare, ce se afla între necesitate și obligativitate, adică este necesar și obligatoriu să comunice pentru a se putea integra în societate. Cu cât comunicarea unei persoane vine să răspundă nevoilor celorlalți, cu atât va fi mai valoroasă, crescând, implicit, valoarea în societate sau colectivitate a persoanei ce este competentă din punct de vedere social. Nevoia modelează valoarea.

Pentru comunicare sunt trei niveluri: cel al cuvintelor, logic este de doar 7%, din totalul actului de comunicare, 38% are loc la nivel paraverbal: ton, volum, viteză de rostire și 55% la nivel nonverbal: expresia facială, poziția, mișcarea. Comunicarea își afla necesitatea în contextul esențial de inițiere și menținere a legăturilor interumane, care sta la baza organizării sociale. Capacitatea de a

comunica reprezintă o premisă a procesului de realizare a relațiilor interpersonale și sociale. Pentru dezvoltarea capacității de a comunica se necesită conștientizarea complexității procesului de comunicare dintre oameni, care include toate însușirile specifice ființei umane. Pentru a socializa este necesară întrebuințarea următoarelor tipuri de comunicare: interpersonală, comunicare în și către sine, interpersonală, comunicarea între persoane, de grup, comunicarea între membrii grupului și comunicarea dintre oameni din grupuri cu alți oameni, de masă, comunicarea primită de sau folosită de un număr mare de oameni. Prin comunicare se exprimă gânduri, sentimente, intenții, experiențe trăite, se primesc și se oferă informații. Pentru a răspunde propriilor nevoilor și ale societății suntem supuși obligativității de a comunica. Principiile: necesitate și obligativitate se contopesc într-o bună și eficientă comunicare, ce conferă siguranța în satisfacerea nevoilor umane.

La nivelul actorilor comunicării se pot urmări mai multe aspecte: poziționare, modalități de intrare sau ieșire din comunicare, modalități de gestionare a pașilor strategici, modalități de provocare a celuilalt la comunicare, controlul asupra activității discursive și asupra tăcerilor. Aspectele legate de poziționare explică dinamica comunicării dintre participanți. Comunicarea poate fi definită mai bine astfel: o serie dinamică și continuă de momente care implică transmiterea de informații sau sentimente între două persoane sau mai multe. Calitățile individuale ale fiecărei persoane care comunică și momentul unde se produce o fac unică. În afara faptului că ea servește la transmiterea de informații, comunicarea influențează o relație, permițând de asemenea stabilirea de relații sociale, profesionale.

Comunicarea educațională este cea care mijlocește realizarea fenomenului educațional în ansamblul său, iar comunicarea didactică apare ca o formă particulară, obligatorie în vehicularea unor conținuturi determinate, specifice unui act de învățare sistematică.

Comunicarea didactică se poate structura pe ideea că este o comunicare instrumentală, direct implicată în susținerea unui proces sistematic de învățare centrat pe dobândire de cunoștințe sau deprinderi, motivații, etc. Comunicarea este un proces a cărui desfășurare este garantată de schimbul permanent de mesaje între participanți, condiționat de reciprocitate și cooperare. Derularea conversației în clasa de elevi, depinde de niște reguli constitutive, adică acele reguli universale și imperative ce stabilesc mersul jocului, dar și de reguli strategice și normative, cum ar fi regulile de politețe ce guvernează relațiile dintre indivizi.

Profesia de cadru didactic impune anumite competențe realizate prin intermediul comunicării: de a înțelege și apoi de a solicita să fie înțeles, de a alege prioritățile, de a anticipa, de a crea și inova, de a relaționa, de a motiva elevii să gândească, de a adapta conținutul materiei în funcție de vârsta elevilor, și de a realiza corelații interdisciplinare, pluridisciplinare și transdisciplinare. De aici, reiese raportul între necesitatea și obligativitatea de a comunica.

Bibliografie orientativă:

1. Prof. Univ. Dr. Habil. Ștefan Vladuțescu, Curs „Elemente de comunicare educațională”,
2. https://ro.wikipedia.org/wiki/ Comunicare

Evaluarea – între tradițional și modern

Profesor Morie Anamaria Neli
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Târgu Jiu

În școala modernă, procesul de învățământ se dorește a fi unul axat pe modelul interactiv, ce presupune corelația și interacțiunea reciprocă predare-învățare-evaluare. Cele mai pregnante tendințe înnoitoare în practica educațională se pot observa la nivelul evaluării.

Evaluarea urmărește, prin conținutul său, să identifice modul în care obiectivele stabilite se înfăptuiesc în activitatea practică. Pentru a cunoaște gradul de asimilare al cunoștințelor, evoluția și nivelul elevilor, dar și pentru a stimula activitatea acestora sunt necesare evaluările la începutul, sfârșitul și pe tot cuprinsul procesului didactic.

După cum le definește I.T. Radu, strategiile „sunt definite de modul în care este conceput actul de evaluare în raport cu desfășurarea procesului pedagogic”.

Evaluarea inițială este o activitate strategică orientativă care se realizează la început unei activități (ciclu de învățământ, an școlar, semestru, începutul unui capitol și chiar al unei lecții) angajează operații de măsurare, apreciere, decizie în vederea cunoașterii nivelului psihopedagogic real al colectivului de elevi, exprimate în termeni de performanță și competențe actuale sau potențiale. Ea este impusă de faptul că la începutul unei activități de instruire există o oarecare eterogenitate în rândul elevilor în ceea ce privește cunoștințele, abilitățile, în general a posibilităților de învățare a noilor cunoștințe.

Evaluarea formativă/continuă „se desfășoară pe tot parcursul unui itinerar pedagogic sau la sfârșitul unei unități de studiu, e frecventă și îi permite elevului să-și remedieze erorile și lacunele imediat după apariția lor și înainte de declanșarea unui proces cumulativ”. Această evaluare se bazează pe funcționarea retroactivă și constituie informația de care elevul și profesorul au nevoie pentru a afla dacă obiectivele prevăzute au fost atinse și permit continuarea procesului. Utilizarea acestui tip de evaluare angajează operații de măsurare – apreciere – decizie pe tot parcursul unei activități de instruire. „Evaluarea se realizează din mers, frecvența verificărilor fiind mai mare, informațiile acumulate sunt verificate imediat, prin intervențiile prompte ale profesorului”. „*Inovarea decisivă”* pe care o aduce acest tip de evaluare constă în efectele de reglare pe care le produce, ceea ce facilitează conștientizarea de către elev a propriei sale formări, dar și o mai mare autonomie în învățare. Exemple ale evaluării formative sunt toate extemporalele date (anunțate sau neanunțate), indiferent dacă acestea sunt date din lecția de zi, dintr-un set de lecții sau dintr-un capitol.

Evaluarea sumativă/cumulativă – „o evaluare dinamică a rezultatelor școlare realizate predominant, prin verificări funcționale, pe parcursul programului, încheiată cu o evaluare globală de bilanț la sfârșitul unor segmente de activitate, relativ mari”. Este modul de evaluare dinamică a rezultatelor școlare realizat prin verificări punctuale, pe parcursul programului, încheiate cu o evaluare globală, de bilanț la sfârșitul unor segmente de activitate relativ mari, în general corespunzătoare trimestrelor sau semestrelor, anului școlar sau ciclului de învățământ. Ea operează sondaje, atât în ceea ce privește elevii, cât și materia a cărei însușire este verificată. Exemple în ceea ce privește evaluarea sumativă pot fi tezele date la final de semestru, verificând o arie extinsă de cunoștințe, testele *PISA, PIRLS și EN* deoarece realizează un bilanț al cunoștințelor asimilate de-a lungul școlii și comunică în exterior rezultatele.

Evaluarea tradiţională centrată pe acumularea de cunoștințe, în care notarea este un scop în sine, un mijloc de clasificare, constituindu-se un moment separat de activitatea de predare-învățare capătă noi conotații. *Evaluarea actuală* se realizează în vederea adoptării unor decizii și măsuri ameliorative, pune accent pe problemele de valoare, pe emiterea judecății de valoare, ce acoperă atât domeniile cognitive, cât și pe cele afective și psihomotorii ale învățării școlare. Aceasta își asumă un rol activ, dezvoltând mereu o funcție de feed-back pentru elev, iar elevul devine partener într-o relație educațională ce oferă transparență, siguranță, deschidere. Elevul este evaluat pentru ceea ce știe, nu este sancționat pentru ceea ce nu știe. Probele de evaluare sunt instrumente de evaluare gândite, proiectate și corectate de către profesor. Ele sunt stabilite în funcție de conținuturile de învățat și de obiectivele propuse, pentru a testa și evalua performanțele elevilor și pot consta în simple întrebări, în întrebări-problemă, în exerciții, în probleme, în sarcini de lucru cu caracter teoretic, practic sau teoretico-practic.

Folosirea echilibrată a strategiilor de evaluare impune, la rândul ei, diversificarea tehnicilor și a instrumentelor de evaluare: metode tradiționale: probe orale; probe scrise; probe practice; și metode alternative (complementare) cum ar fi observarea sistematică a elevilor, investigația; chestionarul; proiectul (miniproiectul); portofoliul; tema pentru acasă; tema de lucru în clasă; grile de evaluare; scale de evaluare; autoevaluarea.

Probele orale reprezintă metoda cel mai des utilizată la clasă. Ion T. Radu o consideră tehnică de examinare, V. Pavelcu – probă, iar I. Nicola metodă și procedeu evaluativ - stimulativ „o formă de conversare prin care profesorul urmărește volumul și calitatea cunoștințelor, priceperilor și deprinderilor elevilor și capacitatea de a opera cu ele”. Unele dintre caracteristicile probelor orale pot fi percepute ca avantaje cum ar fi: flexibilitatea și adecvarea individuală a modului de evaluare prin posibilitatea de a alterna tipul întrebărilor și gradul lor de dificultate în funcție de calitatea răspunsurilor oferite de către elev; posibilitatea de a clarifica și corecta imediat eventualele erori sau neînțelegeri ale elevului în raport cu un conținut specific; etc.

Probele scrise sunt practicate și uneori chiar preferate, datorită unora dintre avantajele lor imposibil de ignorat în condițiile în care se dorește eficientizarea procesului de instruire și creșterea gradului de obiectivitate în apreciere. Probele scrise au o valoare de obiectivitate și imparțialitate mai mare decât cele orale. Probele scrise aduc, desigur, și dezavantaje și anume: oferă elevului o slabă retroinformare utilă; îngrădesc sever sfera cunoștințelor ce urmează a fi verificate; lipsește climatul psihologic și cel afectiv.

Pornind de la această realitate, strategiile moderne de evaluare caută să accentueze acea dimensiune a acțiunii evaluative care să ofere elevilor suficiente și variate posibilități de a demonstra ceea ce știu dar, mai ales, ceea ce pot să facă. Principalele metode alternative sau complementare de evaluare al căror potențial formativ susține individualizarea actului educațional prin sprijinul elevului sunt: observarea sistematică a activităților și a comportamentului elevilor, investigația, proiectul, portofoliul, autoevaluarea.

Observarea sistematică a activităţilor și a comportamentului elevilor în timpul activității didactice este o tehnică de evaluare ce furnizează profesorului o serie de informații, diverse și complete, greu de obținut astfel prin intermediul metodelor de evaluare tradițională. Observarea este adeseori însoțită de aprecierea verbală asupra activității/răspunsurilor elevilor. Pentru a înregistra informațiile de care are nevoie, profesorul are la dispoziție practic cinci modalități: fișa de observații

curente; fișa de evaluare (calitativă); scara de clasificare; lista de control/verificare; fișa de caracterizare psiho-pedagogică (la final de ciclu).

Investigația - oferă elevului posibilitatea de a aplica în mod creator cunoștințele însușite și de a explora situații noi de învățare, pe parcursul unei ore de curs. Metoda presupune definirea unei sarcini de lucru cu instrucțiuni precise, înțelegerea acestora de către elevi înainte de a trece la rezolvarea propriu-zisă, practică, prin care își pot demonstra un întreg complex de cunoștințe și de capacități.

Proiectul – este un demers evaluativ mai amplu, ce permite o apreciere complexă și nuanțată a învățării, ajutând la identificarea unor calități individuale ale elevilor. Este o formă de evaluare puternic motivantă pentru elevi, deși implică un volum de muncă sporit – inclusiv activitatea individuală în afara clasei. Proiectul reprezintă o formă de evaluare complexă, ce conduce la aprecierea unor capacități și cunoștințe superioare.

Portofoliul – este un instrument de evaluare complex, ce include experiența și rezultatele relevante obținute prin celelalte metode de evaluare. El reprezintă „cartea de vizită“ a elevului urmărind procesul global înregistrat de acesta, nu numai în ceea ce privește cunoștințele achiziționate pe o unitate mare de timp, dar și atitudinile acestuia; este un mijloc de a valoriza munca individuală a elevului, acționând ca factor al dezvoltării personalității, rezervându-i elevului un rol activ în învățare. Portofoliul poate fi de două tipuri: portofoliu de învățare și portofoliu de evaluare. În funcție de caracterul său, se modifică și conținutul acestuia. Portofoliul surprinde și evaluează elevul în complexitatea personalității sale, componentele lui înscriindu-se în sfera interdisciplinarității.

Autoevaluarea – are drept scop să-i ajute pe elevi să-și dezvolte capacitățile de autocunoaștere și de autoevaluare, să compare nivelul la care au ajuns cu nivelul cerut de obiectivele învățării și de standardele educaționale, să-și dezvolte un program propriu de învățare, să-și autoevalueze și valorizeze atitudini și comportamente.

Plecând de la premisa că „*Timpul se schimbă. Trebuie să ne schimbăm și noi cu dânsul*” (Eugen Lovinescu), astăzi se urmărește promovarea unei pedagogii inovative care să dinamizeze și să modernizeze parcursurile pedagogice tradiționale.

Modernizarea evaluării se realizează într-un ritm foarte rapid, mai ales la nivel teoretic. Drumul parcurs este jalonat de concepțiile care s-au succedat în domeniul evaluării și care pot fi dispuse în timp după cum urmează:

- evaluarea comparativă, a cărei funcție principală este de a clasa elevii, de a le acorda diplome după nivelul lor de reușită, raportându-i la alții;
- evaluarea prin obiective sau evaluarea criterială care are ca rol să furnizeze informații funcționale, permițând elevilor să se situeze în raport cu atingerea obiectivelor și oferind soluții de ameliorare;
- evaluarea corectivă ce presupune o nouă paradigmă, nu numai decizională, ci și informațională. Ea are ca scop să ofere elevului informații suplimentare în funcție de dificultățile constatate pentru a-i facilita învățarea;
- evaluarea conștientizată corespunde unui demers dominant pedagogic, care privilegiază participarea activă și autonomia elevului, furnizându-i repere explicite, în scopul de a lua în mâini propria transformare, fiind conștient de propriile dificultăți.

Progresul evaluării este generat de mai mulți factori:

- creșterea rolului sistemelor de învățământ în dezvoltarea societății și pentru viitorul acesteia;
- amplificarea achizițiilor obținute în psihologie și sociologie și raportarea acestora la sistemul de învățământ;

- transferul în domeniul învățământului al ideilor înnoitoare promovate de teoria generală a sistemelor, teoria acțiunii eficiente, teoria informației, teoria comunicării;
- îmbogățirea rezultatelor cercetării pedagogice.

Modernizarea evaluării constă în:

- deplasarea accentului de evaluarea produselor învățării la evaluarea procesului care a condus la aceste rezultate;
- conceperea unor modalități mai eficiente de integrare a actelor evaluative în activitatea didactică:
- experimentarea unor noi practici evaluative și metode care să însoțească actul învățării, între care portofoliul, autoevaluarea;
- înnoirea și amplificarea vocabularului: concepte noi – evaluare formativă, comparativă, criterială; concepte tradiționale îmbogățite în conținut – evaluare inițială, sumativă, docimologie, măsurare, apreciere;
- amplificarea ariei preocupărilor evaluării: evaluare de sistem și evaluare de proces; tehnici și instrumente de evaluare; percepții și reprezentări comportamentale, variabilitatea notării;
- pregătirea cadrelor didactice în ceea ce privește creșterea competențelor acestora în domeniul evaluativ.

În vederea conceperii și aplicării adecvate a evaluării în activitățile școlare, trebuie să se țină cont de *redimensionarea și regândirea strategiilor evaluative, în consens cu:*

- extinderea acțiunii de evaluare, de la verificarea și aprecierea rezultatelor la evaluarea procesului, a strategiei care a dus la anumite rezultate(nu numai evaluarea elevilor, ci și a conținutului, a metodelor, a obiectivelor a situației de învățare);
- diversificarea tehnicilor de evaluare și creșterea gradului de adecvare a acestora la situații didactice concrete (extinderea folosirii testului docimologic, a lucrărilor cu caracter de sinteză; punerea la punct a unor metode de evaluare a achizițiilor practice);
- deschiderea evaluării spre mai multe perspective ale spațiului școlar (competențele relaționale, comunicarea profesor-elev, disponibilitățile de integrare în colectiv);
- transformarea elevului într-un partener autentic al profesorului în evaluare prin autoevaluare.

În funcție de felul în care sunt definite finalitățile sistemului de învățământ, ne putem raporta într-un anumit fel la ceea ce Delors numește „cei patru piloni ai educației”: *a învăța să știi, a învăța să faci, a învăța să trăiești împreună cu ceilalți și a învăța să fii.* Având în vedere felul în care idealul educațional este formulat în Legea Învățământului, cele patru aspecte au o importanță semnificativă pentru toate disciplinele școlare, iar programele ar trebui să reflecte o viziune unitară asupra finalităților educaționale urmărite. Acumularea de cunoștințe nu mai este un scop în sine al educației, ci doar o bază pentru dezvoltarea unor competențe cognitive și sociale ce duc la dezvoltarea armonioasă a elevului.

Accentul pus pe metacogniție (pe a învăța să înveți, să ajungi la cunoaștere) este important și indică o schimbare de paradigmă față de viziunea tradițională asupra educației.

Pornind de la perspectiva macro asupra rolului educației în societatea contemporană, putem înțelege mai bine și contribuția pe care disciplina noastră o poate avea în formarea elevilor.

Din punct de vedere didactic, profesorul este un expert care transmite elevilor informații privitoare la canonul literar, iar evaluarea vizează cu precădere verificarea unor cunoștințe asociate fenomenului cultural. Elevii trebuie să facă dovada că pot analiza textele, folosind anumite instrumente și concepte.

Literatura și alte creații sunt percepute ca oferind diverse modele de construcție a realității. Din punct de vedere didactic, abordarea se bazează pe discuții și reflecții pe marginea textelor studiate. Profesorii încearcă să-i determine pe elevi să descopere ideologia ascunsă a unor texte și să discute mai deschis despre pozițiile morale sau politice prezente în textele respective. Evaluarea este mai dificilă, vizând în primul rând competențele de comunicare ale elevilor (cum reușesc să-și exprime ideile, să le argumenteze, pornind de la diferite texte, să fie convingători în felul în care își prezintă punctele de vedere).

Profesorul pune accent pe efectul pe care textul îl are asupra elevului-cititor și încearcă să creeze situații de învățare prin care elevii să devină conștienți de valorile pe care le interiorizează prin lectura textului, să provoace răspunsurile/reacțiile personale ale elevilor față de textele citite. Această abordare este menită în primul rând să stimuleze reflecția elevilor asupra textelor citite. Elevii sunt puși în situația de a citi, de a scrie despre ceea ce citesc, de a vorbi despre ceea ce citesc și scriu. Ei nu mai sunt dependenți de un profesor, ci sunt ghidați de un profesor să-și construiască propria înțelegere asupra literaturii și să-și dezvolte propriile preferințe de lectură. Metodele de evaluare sunt destul de greu de conceput, se bazează pe portofoliile de lectură.

Un paradox al programelor actuale de gimnaziu este faptul că, la nivelul obiectivelor de referință, achizițiile lingvistice sunt subordonate receptării și producerii de mesaje (propunând o perspectivă funcționalistă a limbii în uz), în vreme ce, la nivelul conținuturilor ne situăm încă într-o perspectivă tradițională, în care predomină abordarea descriptivă, academică a elementelor de construcție a comunicării.

Implementarea autoevaluării îi face pe elevi mai conștienți de nevoile individuale de învățare. Ei își vor da seama că sunt agenți activi în procesul de învățare.

Într-o societate în perpetuă schimbare, evaluarea reprezintă un mod eficient de realizare a demersului inițial în vederea atingerii obiectivelor propuse.

Prin evaluare, profesorul „oferă elevilor posibilitatea de a demonstra nivelul de stăpânire a cunoștințelor, de formare a diferitelor capacități testate prin utilizarea unei diversități de instrumente adecvate scopului urmărit.”

Evaluarea reprezintă actul didactic complex, integrat întregului proces de învățământ care urmărește măsurarea cantității cunoștințelor dobândite, ca și valoarea, nivelul, performanțele și eficiența acestora la un moment dat, oferind soluții de perfecționare a actului didactic. A evalua rezultatele școlare înseamnă a determina măsura în care obiectivele programului de instruire au fost atinse, precum și eficiența metodelor de predare – învățare.

Relațiile funcționale dintre acțiunile de evaluare a rezultatelor școlare, pe de o parte, și procesele de instruire și educare, pe de altă parte, relevă funcțiile fundamentale ale evaluării în activitatea școlară.

Bibliografie

1. Cucoș, C. – *Pedagogie școlară*, Ed. Polirom, Iași, 2002
2. Serviciul Național de Evaluare și Examinare - *Ghid de evaluare limba și literatura română*, București, 2001
3. Stoica A., Mihail R. - *Evaluarea educațională. Inovații și perspective*, Ed. Humanitas, 2006
4. Cerghit, I. - *Metode de învățământ,* Editura Didactică și Pedagogică, București, 1998.
5. Radu, Ion T. - *Evaluarea în procesul didactic*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 2004
6. PERSPECTIVE- *Revistă de didactica limbii și literaturii române*, 2012-2015
7. www.didactic.ro

E cineva mai bun ca mine?

Profesor înv. primar Canavea Nicoleta
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

De multe ori avem tendința de a ne compara cu ceilalți. Dar, oare, este acesta scopul nostru? Sau scopul nostru este de a da ceea ce este mai bun din noi?

Gândurile unui copil sunt asemenea cerului sau oceanului.... nesfârșite și, nu de puține ori, ne întrebăm: *E cineva mai bun ca mine?* și, *Oare, ne este de folos?*

Trebuie să ne lăsăm „ramurile să evolueze” și „să nu le îngrădim”, după cum ne sfătuiește și Tudor Arghezi în textul *Lumina*.

Este mult mai important să avem grijă de „grădina noastră” și de sufletul nostru și să privim cu admirație misterul uman și al universului care ne însoțește în această călătorie tainică, decât să pierdem timpul comparându-ne cu alții.

Să privim cu admirație tot, începând cu propria persoană! Să ne iubim pe noi și, astfel, tot ce ne înconjoară va fi plin de iubire! Să ne dezvoltăm nemărginit și prin asta să ajutăm toate făpturile!

Și, dacă eu înfloresc, mai este, oare, important să mă gândesc dacă cineva e mai bun ca mine?!

Un mediu curat, o viață sănătoasă

Profesor Petcu Adriana
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Dintotdeauna omul caută odihnă la umbra copacului, răcoare în mijlocul pădurii sau în apropierea apelor cristaline, căldură pe plajele însorite, frumusețe și echilibru în jurul său. Toate acestea îi sunt dăruite cu generozitate de către natură.

Natura… natura este o zeiță misterioasă fără de care nu am putea trăi și care ne copleșește cu bogățiile ei, cât timp noi îi asigurăm respectul și protecția noastră. Plantele i-au oferit și îi oferă omului, direct sau indirect, hrana cea de toate zilele, adăpost, îmbrăcăminte, combustibil, leacuri pentru suferințele trupului, mijloace de transport și multe alte produse necesare existenței sale. Natura este cea care dă viață, care întreține viața. Ea are atât de multe să ne ofere, oare noi de ce nu am încerca să o răsplătim? Este chiar atât de greu să o îngrijim?

Pentru a menține un anumit echilibru, între oameni și natură trebuie să existe permanent o relație bazată pe egalitate și respect. Natura ne respectă necondiționat, rămâne ca și noi să fim alături de ea, să o ajutăm întotdeauna. Mediul înconjurător are nevoie de roua și de căldura inimilor omenești! Pentru ca natura să ne poată proteja, ea însăși trebuie protejată de către oameni.

În ultimul timp starea ecologică a Terrei s-a agravat. Numindu-le „capriciile naturii”, adeseori acuzăm fenomenele naturale ca fiind vinovate de unele dezastre ce pot chiar răpi vieți. Nu se poate spune că natura ucide; prin aceste acte ea ne demonstrează puterea enormă pe care o deține. Până a acuza natura, ar fi mai indicat să căutăm vinovații printre noi. Toate acestea nu pot fi decât repercusiuni ale neatenției, neștiinței, ignoranței sau lăcomiei noastre. Trebuie să conștientizăm importanța colosală a naturii și să o prețuim la adevărata ei valoare. În schimbul darurilor pe care

natura ni le oferă permanent, ne revine datoria de a învăța să o ocrotim cu dragoste, să o prețuim ca pe o adevărată prietenă.

Deși tindem să vedem natura ca pe o producătoare inepuizabilă de resurse, nu este așa. Capacitatea ei de regenerare este limitată și cu toate acestea este din ce în ce mai afectată de factorii poluanți.

Din dorința de a avea o viață mai ușoară, oamenii au transformat mediul, adaptându-l după necesitățile lor. Nesocotirea legilor nescrise ale naturii prin defrișarea necontrolată a pădurilor, exploatarea nerațională a resurselor din subsol, vânătoarea, pescuitul fără măsură, aruncarea deșeurilor în locuri nepermise sunt doar câteva dintre cauzele care au dus la degradarea și poluarea mediului.

Nu este un joc! Între om și natură trebuie să existe un echilibru permanent, iar lupta pentru păstrarea purității mediului înconjurător nu trebuie să înceteze. Este necesar să devenim conștienți de responsabilitățile și de consecințele pe care le au faptele noastre în ceea ce privește protejarea mediului, menținerea echilibrului ecologic.

Poluarea are efecte directe și asupra sănătății noastre. De exemplu, poluarea aerului produsă de gazele de eșapament și cele formate sub efectul radiațiilor solare din produsele corespunzătoare arderii combustibililor provoacă iritații ale ochilor, dificultăți respiratorii, inflamații pulmonare. Apa în care au fost deversate cantități mari de substanțe poluante, nemaifiind potabilă poate produce și ea diferite boli.

Astfel, sănătatea noastră este strâns legată de capacitatea de a face în fiecare zi un gest prin care să-i mulțumim naturii pentru tot ceea ce ne oferă, prin care să menținem puritatea lumii în care trăim.

Țări precum Elveția, Franța, Germania sunt recunoscute pentru existența parcurilor și spațiilor verzi pe zone întinse, pentru curățenia de pe străzi, pentru implicarea în activitățile privind diminuarea factorilor poluanți.

Să pășim cu demnitate alături de celelalte țări care au demarat deja o mulțime de proiecte ecologice, urmând exemplele lor și aducând noi înșine soluții pentru a împiedica distrugerea naturii care ne oferă condițiile necesare vieții!

Trăim într-o țară frumoasă, în care toate formele de relief se îmbină armonios, oferindu-ne priveliști deosebite și multe resurse naturale. Pentru aceste lucruri țara noastră este apreciată, dar încă mai avem de învățat cum să punem în valoare darurile cu care Dumnezeu ne-a înzestrat. Deși ne mândrim cu bogățiile țării, nu știm să le apreciem, în România fiind emise în atmosferă, anual, peste 138 milioane tone de substanță poluantă, printre care și compuși cu metale neferoase, clor, pulberi sedimentabile.

Ocrotirea mediului înconjurător înseamnă și menținerea unui mediu sănătos de viață, iar printre soluțiile posibile se numără folosirea unor filtre speciale pentru reținerea gazelor toxice și pentru purificarea apelor, construirea unor vehicule cât mai puțin poluante, mărirea spațiilor verzi, crearea unor parcuri și rezervații naturale pentru protejarea speciilor de plante și animale pe cale de dispariție, amenajarea unor gropi de gunoi ecologice, folosirea chibzuită a îngrășămintelor chimice.

De multe ori, pe malurile apelor, la marginea pădurilor, în parcuri întâlnim ambalaje din materiale plastice, cutii, hârtie, sticle goale. Aruncarea lor necontrolată are ca efect degradarea solului, a pădurilor, poluarea aerului și a apei.

Soluția pentru menținerea unui mediu sănătos de viață în acest caz este depozitarea deșeurilor în locuri amenajate și pe categorii. Deșeurile textile, din hârtie, metal sau sticlă pot fi reciclate. Prin această metodă materialele deja folosite sunt prelucrate pentru a putea fi reutilizate, iar avantajul este că au loc în același timp economisirea bogățiilor naturale și înlăturarea factorilor poluanți. Astfel,

reciclând o cutie de suc din aluminiu se economisește 95% din materialul necesar pentru fabricarea uneia noi, iar reciclând 1000 kilograme de hârtie folosită, salvăm viața a 18 arbori.

Datoria noastră este continuăm să luptăm împreună pentru păstrarea unei lumi pure care să le ofere generațiilor următoare condițiile necesare dezvoltării într-un mediu mai curat, în care să se poată bucura de realizări tehnice, științifice, culturale, demne de măreția mileniilor civilizației terestre. Fiecare dintre locuitorii acestui continent este capabil să contribuie la construirea unei lumi pure și numai dacă ne unim cu toții eforturile vom reuși să ne atingem scopul.

De la 1 ianuarie 2007 suntem membri cu drepturi depline în marea familie europeană. Acest moment important pentru țara noastră ne aduce însă și obligații pe care suntem nevoiți să le onorăm. Cu toții ne dorim să trăim mai bine într-o Europă curată și nepoluată, pentru aceasta existând deja resursele necesare (oameni, materiale, mașini și utilaje). Procurarea tuturor resurselor este facilă atâta vreme cât există fonduri alocate de stat, de la buget sau prin programe de finanțare și cofinanțare externă. Trebuie doar să gândim și să punem în practică proiecte viabile în acest domeniu, să creăm infrastructura necesară realizării lor. În final, depinde doar de noi cât de mult va dura această perioadă.

Trebuie să acționăm împreună, rapid și cu seriozitate, pentru că trecerea timpului este ireversibilă, iar greșelile, mai ales în domeniul mediului înconjurător, nu sunt acceptate.

Nu este de ajuns să visăm, să ne dorim, ci trebuie să ne implicăm și să acționăm pentru ca apoi să ne bucurăm împreună de un viitor mai verde.

Circulația maselor de aer, în bazinul mijlociu și inferior al Jiului

Profesor Badea Livia Florina
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Bazinul mijlociu și inferior al Jiului este întâlnit în SV României, la sud de Carpații Meridionali, întinzându-se pe teritoriul a trei județe: Gorj, Dolj și Mehedinți.

Din punct de vedere al reliefului, bazinul inferior și mijlociu al Jiului se desfășoară pe dealurile subcarpatice, Podișul Mehedinți, Piemontul Getic și Câmpia Olteniei.

Limitele acestei regiuni sunt:

- la Nord, Subcarpații Gorjului sunt bine delimitați de Carpații Meridionali datorită existenței uluculuidepresionar subcarpatic ceea ce a dus la o delimitare foarte clară. De asemenea, contactul dintre Podișul Mehedinți și Munții Mehedinți se face printr-un abrupt evident ceea ce nu creează confuzii în privința limitei.
- la vest, limita este dată de cumpăna de apă dintre afluenții Motrului (Coșuștea, Husnița, Tălăpan) și Jiului (Argetoaia, Breasta, Dâlga), la est și izvoarele râurilor Topolnița, Drincea, Desnățui, la vest.
- limita estică, cu bazinul Oltului, este dată de interfluviul dintre afluenții Gilortului (Galbenul, Călugăreasa), Amaradia (afluentul Plosca), (Geografia României vol. IV) la vest și ai Oltului și Oltețului, la est.

Bazinul mijlociu și inferior al Jiului se află preponderent sub acțiunea maselor de aer oceanice, în sezonul cald al anului, și mediteraneean, în sezonul rece, când se fac simțite și influențele anticiclonului est-european (Geografia României, vol. V).

Suprafața activă subaciatentă prezintă, în Câmpia Olteniei, o uniformitate relativă generată de succesiunea mai multor nivele de terasă, cu ușoară înclinare spre sud, bine însorite. În zona podișului și a subcarpaților, se întâlnește o diferențiere în ceea ce privește caracteristicile climatice în funcție de expoziția versanților. Versanții cu expunere vestică și nord-vestică, deci perpendiculară pe circulația generală a atmosferei, beneficiază de o umezeală mai mare (cu 2-4%), precipitații mai bogate (cu circa 100 mm mai mult pentru aceeași altitudine), nebulozitate mai ridicată (în medie cu 0,4-1,0 zecimi) etc., comparativ cu alte zone ale țării.

Expoziția versanților față de radiația solară determină o distribuție neuniformă a cantității de energie. Cele mai mari contraste apar între versanții cu expunere sudică și cei cu expunere nordică (întâlniți pe suprafețe mai mari doar în dealurile subcarpatice). În timp ce versanții sudici, care predomină ca proporție față de cei nordici, beneficiază de cea mai largă durată de strălucire a Soarelui și de cea mai mare cantitate de energie solară, ceilalți dispun de cea mai mică durată de strălucire a Soarelui și respectiv, de radiație solară (Maria Stan, 1950; Elena Teodoreanu, 1975; I Fărcaș, 1981), fapt ce se reflectă în durata mai mare a înghețului și a stratului de zăpadă.

De asemenea, diferențieri apar și între versanții estici și vestici. În timp ce versanții estici primesc o mai mare cantitate de energie în timpul dimineții, cei vestici rămân mai departe umbriți, umezi, cu depuneri de rouă și brumă. În orele amiezii, din contră, versanții vestici primesc o cantitate mai mare de căldură (Șt. Stoenescu, 1951).

În diferențierea proceselor și fenomenelor climatice un rol important revine și altitudinii. Relieful bazinului mijlociu și inferior al Jiului prezintă o diferență de altitudine de peste 300 m (Calafat 44 m. – Apa Neagră 360 m.).

De asemenea, configurația reliefului joacă un rol important în geneza și regimul unor elemente climatice. Astfel, atât formele convexe de relief (dealurile subcarpatice), cât și culoarele depresionare sunt expuse în permanență vântului (indiferent de direcție), fapt ce determină creșterea turbulenței atmosferei și omogenizarea temperaturii aerului, cele concave (depresiunile) se caracterizează prin umezeală mai mare a aerului, depuneri frecvente de rouă, calm atmosferic, contraste termice evidente între zi și noapte, iarnă și vară, inversiuni de temperatură (Clima R.P.R., 1962). Inversiunile de temperatură favorizează apariția înghețului timpuriu (20 sept. - Târgu Jiu) și dispariția lui târzie (20 mai - Târgu Jiu).

Direcția vântului este influențată foarte mult de particularitățile reliefului sau ale marilor artere hidrografice.

Astfel, la stația meteorologică Apa Neagră direcția dominantă este vest – est, direcția vântului fiind influențată de poziția geografică a stației, într-un culoar depresionar ce face legătura între depresiunile Baia de Aramă (în vest) și Tismana (în est).

La stația meteorologică Tg Jiu direcția dominantă este nord-est către sud-vest, adică direcția curgerii Jiului, iar la Craiova și Calafat direcția generală a vântului este cea specifică vestului Câmpiei Române, adică pe direcția vest-est, cu unele devieri pe direcția nord-vest. La Calafat o influență foarte mare o are Dunărea, curenții de aer fiind canalizați în lungul albiei fluviului.

Tabelul 1. Direcția vânturilor la stația Apa Neagră

Direcția / Anul	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
1991	0,3	0,5	2,7	0,9	0,5	0,3	8,3	0,5
2000	0,6	0,5	2,6	0,2	1,4	0,1	12,6	0,5
2010	0,3	0,1	3,8	0,1	1,3	0	7,9	0,1

Sursa datelor prelucrate: Centrul meteorologic Regional Oltenia

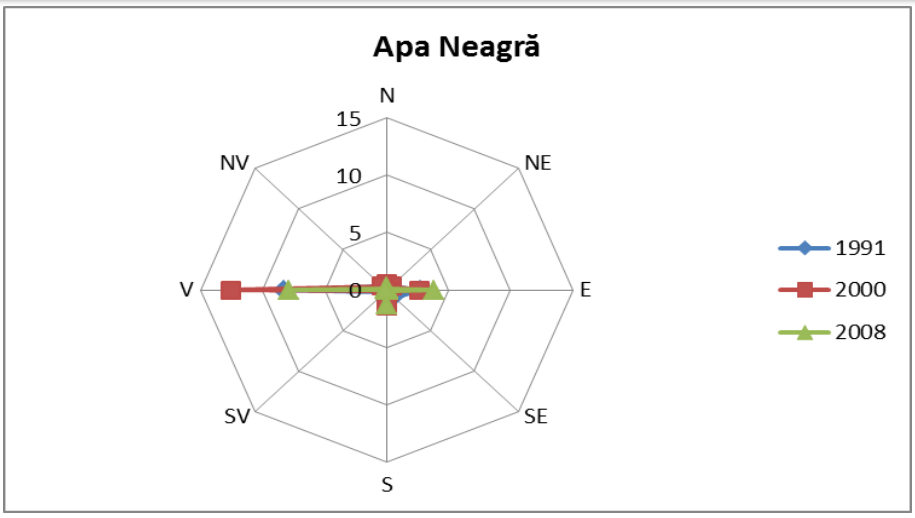

Figura 1. *Sursa: realizare proprie*

Tabelul 2. Direcția vânturilor la stația Târgu Jiu

Direcția / Anul	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
1991	5,6	5,7	2,2	1,4	3,2	3,4	1,5	1,9
2000	6,7	6	2,1	2,3	2,7	7,5	2,1	2,9
2010	15,2	16,3	7,3	2,2	9,6	15,5	7,4	3

Sursa datelor prelucrate: Centrul meteorologic Regional Oltenia

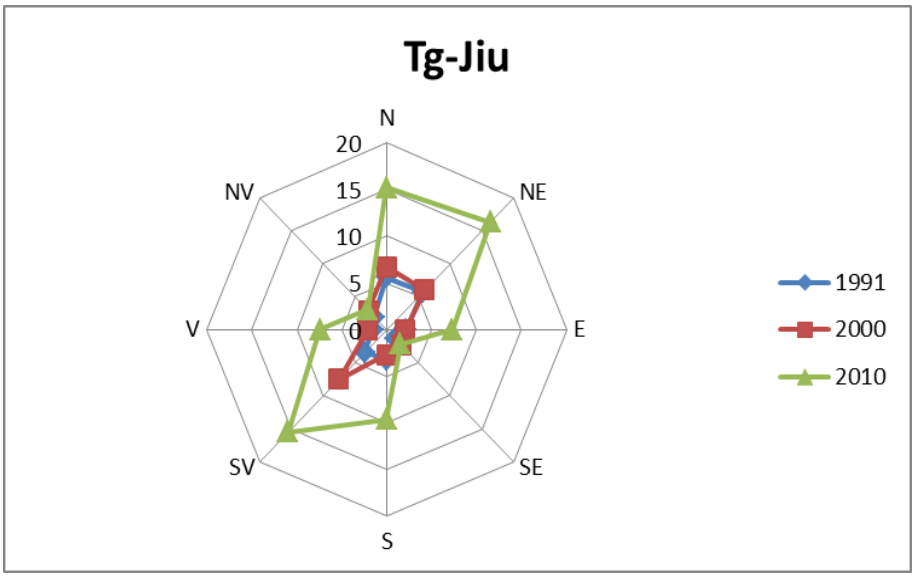

Figura 2. *Sursa: realizare proprie*

Tabelul 3. Direcția vânturilor la stația Craiova

Direcția / Anul	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
1991	2,3	7,9	20	2,5	1,6	3,4	19,5	1,7
2000	2,3	11,3	18,9	4	4,3	4	21,5	3,2
2010	7,1	14,8	27	4,1	6,9	7,8	20,7	8,7

Sursa datelor prelucrate: Centrul meteorologic Regional Oltenia

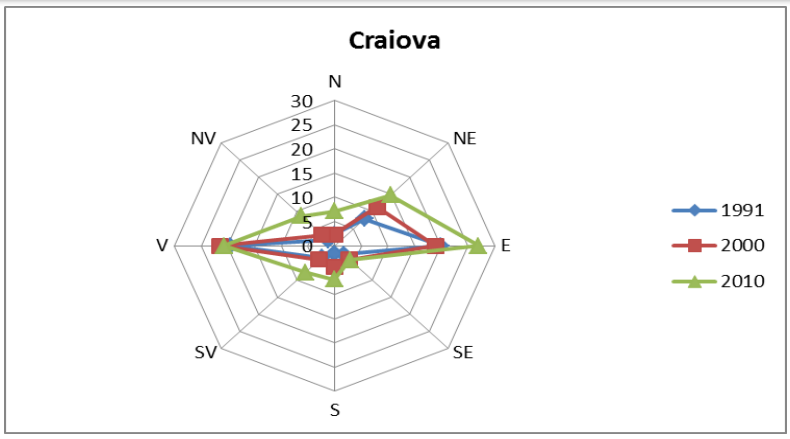

Figura 3.*Sursa: realizare proprie*

Tabelul 4. Direcția vânturilor la stația Calafat

Direcția / Anul	N	NE	E	SE	S	SV	V	NV
1991	1,7	4,8	13,5	4,2	0,6	4	19,5	10,8
2000	1,3	4,2	12,6	5,3	1	2,3	20,8	10,5
2010	10,8	8,6	22	2,3	8,7	2,6	19,1	17,8

Sursa datelor prelucrate: Centrul meteorologic Regional Oltenia

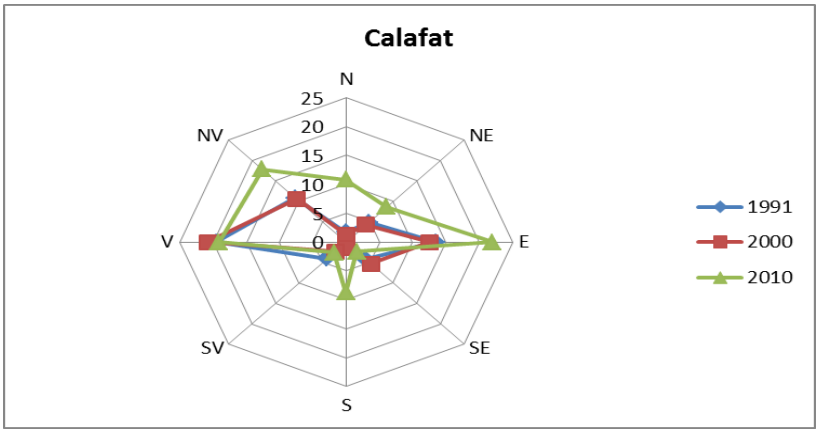

Figura 4. *Sursa: realizare proprie*

Bibliografie

1. Cucu V. Cucu - Popova Ana (1980), Județul Mehedinți, Ed. Academiei R.S.R., Buc.
2. Ielenicz M. (1999), Dealurile și Podișurile României. Ed. Fundației „România de Mâine”, Buc.
3. Ielenicz M. și colab. (2003), Subcarpații României. Ed. Universitară
4. Ielenicz M., Pătru Ileana (2005), România, Geografie Fizică, vol. I, Ed. Universitară, Buc.
5. Ielenicz M. (2007), România, Geografie Fizică, vol. II Ed. Universitară, Buc.
6. Roșu Al. (1973), Geografia Fizică a României, Ed. Didactică și Pedagogică, Buc.
7. *** (2012), Administrația Națională „Apele Române”
8. *** (2012), Centrul Meteorologic regional Oltenia
9. *** Geografia României, vol I (1983), Ed. Academiei Române.
10. *** Geografia României, vol II (1984), Ed. Academiei Române.
11. *** Geografia României, vol III (1987), Ed. Academiei Române.
12. *** Geografia României, vol IV (1992), Ed. Academiei Române.
13. *** Geografia României, vol V (2005), Ed. Academiei Române.

Test - clasa a VIII-a

Profesor Victoria Giorgi
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

PARTEA I

1. Rezultatul calculului $\left[\frac{1}{2}+\frac{1}{2}:(-0,25)\right]:\left(-\frac{1}{12}\right)$ este …
2. Soluția reală a inecuației $\frac{2x-1}{3}-\frac{5x-12}{6}>\frac{2x+1}{9}$ este intervalul …
3. Forma simplă a expresiei $E(x)=\left[\frac{x+2}{2-x}-\frac{2-x}{2+x}-\frac{4x}{x^2-4}\right]:\frac{4}{x-2}$ este …
4. Aria unui trapez isoscel cu diagonalele perpendiculare și înălțimea de 8cm este…
5. Aria totală a unei piramide patrulatere regulate VABCD cu latura bazei $18\sqrt{2}$ cm și înălțimea piramidei $9\sqrt{6}$ cm este…

PARTEA a II-a

6. Știind că $\frac{6x-5y}{2x+3y}=\frac{2}{21}$ să se calculeze valoarea raportului $\frac{4x-3y}{5x+7y}$.
7. Să se rezolve sistemul: $\begin{cases}9x-10y-10=-2\\-12x-5y+12=-17\end{cases}$.
8. Dacă $E(x)=x^2-6x+15$ calculați $E\left(3-\sqrt{2}\right)$.
9. Triunghiul ABC cu $AD\perp BC$ are $m(\sphericalangle B)=30°$ și $m(\sphericalangle C)=45°$. Dacă $AC=8\sqrt{3}$ cm, calculați aria și înălțimea AD.
10. Aria laterală a unui con circular drept provine dintr-un sector circular cu unghiul de 216° și raza cercului 25cm. Calculați:
    a) Aria totală și volumul conului
    b) Aria totală și volumul trunchiului de con obținut prin secționarea conului cu un plan paralel cu baza la $\frac{2}{3}$ față de vârf.

Test – „Vreau să fiu cel mai bun !” - clasa a II-a

Profesor înv. primar Canavea Nicoleta
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

1. Scrie în ordine descrescătoare numerele pare mai mici decât 100 și mai mari decât 20, care au suma cifrelor 9. (10 puncte)

2. Diferența a două numere naturale este egală cu cel mai mic număr par de două cifre, iar unul dintre numere este egal cu cel mai mare număr par scris cu două cifre identice.

Care este celălalt număr? Găsiți toate soluțiile! (20 de puncte)

3. Tatăl Sarei are 36 de ani, iar Sara de 6 ori mai puțin. Care va fi vârsta tatălui, când Sara va împlini 18 ani? (30 de puncte)

4. Suma a două numere este 87. După ce din fiecare număr se scade 19, unul dintre ele devine 29. Află diferența dintre cele două numere. (30 de puncte)

Știați că…

Informatician, Lăpădat Carmen

*** ***Primul „Bug”*** - Grace Murray Hooper a fost o figură importantă în domeniul informaticii. Aceasta a fost un ofițer în marina militară a Statelor Unite ale Americii și un pionier în domeniul informaticii.

Hopper a studiat matematica și obținut un doctorat în matematică la Yale. În 1943 s-a angajat în Marina Americană și a fost printre primii programatori ai computerului Harvard Mark I. La un moment dat, un circuit funcționa defectuos din cauza unei... **molii (bug).** Insecta prinsă în interior a blocat citirea găurilor de pe o cartelă ce era folosită de computer. Această defecțiune a fost înregistrată ca „bug“ în jurnalul de operațiuni, devenind astfel prima mențiune a unui „bug“ din istoria informaticii.

Cât a lucrat la IBM, Hooper, alături de alți programatori, a inventat limbajul de programare **Cobol**, care a fost utilizat în marile întreprinderi cât și în instituțiile financiare, unde este folosit chiar și în prezent.

Mai important, în 1952 ea a dezvoltat primul compilator pentru un limbaj de programare.

*** ***Tianhe-2, cel mai „deștept” computer din lume*** - este un computer cu peste 3 milioane de procesoare deținut de China, care poate efectua mai mult de 30 cvadrilioane de calcule pe secundă, depășind cu mult precedentul record, deținut de Titan, supercomputerul de la Oak Ridge National Laboratories din SUA, care poate realiza doar 17,59 de cvadrilioane de operații pe secundă.

Tianhe-2 include, în proporție foarte mare, componente realizate în China, atât în ceea ce privește hardware-ul, cât și software-ul, pe acesta rulează o versiune specială de Linux, numită Kylin, dezvoltată de Universitatea Națională pentru Tehnologii de Apărare, din China și folosește chiar procesoare chinezești pentru instrumentele de management.

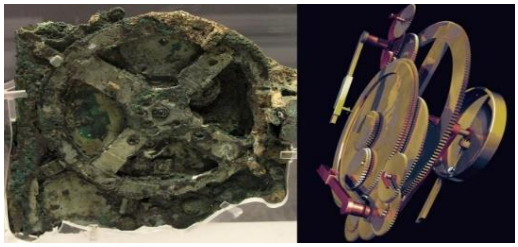
*** ***Cel mai mic calculator din lume*** - proiectat de către japonezi ca o nouă minune a tehnicii moderne, cel mai mic calculator din lume se prezintă sub forma unui cub cu latura de aproximativ 5cm și a fost botezat inspirat de către creatorii săi cu numele Space Cube. Cube vine bineînțeles de la forma sa, iar Space trimite la destinația pentru care a fost creat acest mini-computer, respectiv funcționarea în spațiul cosmic.

*** ***Cum au stabilit inventatorii CD-ului mărimea acestuia?*** - Inginerii firmei au considerat că pe un asemenea suport trebuie să încapă întreagă Simfonie a IX-a de Ludwig van Beethoven. In acest fel, celebra piesă muzicală a determinat dimensiunea tuturor CD-urilor fabricate ulterior.

*** ***Google Moon*** - Pe lângă Google Earth care cartografiază suprafața Pământului, există un site numit Google Moon, care cartografiază suprafața lunii și indică locul exact unde a aselenizat naveta Apollo.

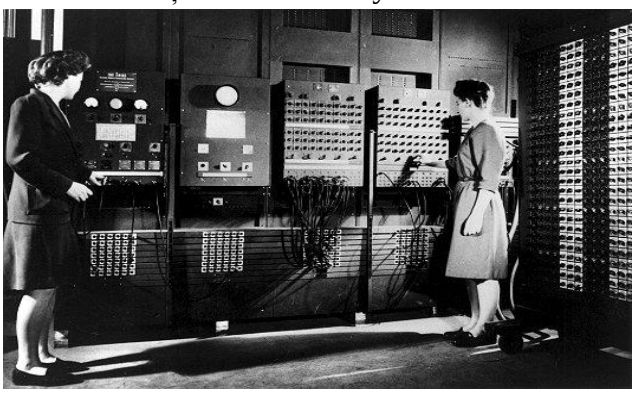
Curiozități din lumea informaticii

Profesor Lupulescu Alina-Elena
Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

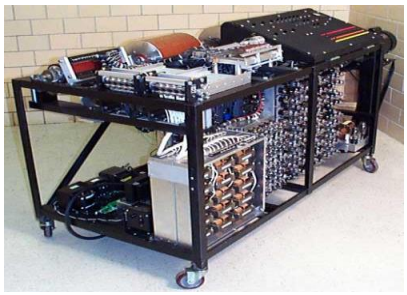

Primul computer este considerat a fi Abacus. Cu toate acestea, o construcție interesantă de bronz, cu o manivelă, ar putea fi de fapt un tip de calculator, se numește Mecanismul Antikythera, și a fost datată ca existentă încă din anul 100 î.Hr. Există speculații că ar fi efectuat calcule matematice în mod mecanic.

Primul calculator modern aparține lui John Atanasoff și Clifford Berry. Primul calculator electronic digital a fost construit cândva între 1939 și 1942. A rezultat dintr-o colaborare între profesorul Atanasoff și absolventul său, Berry, la Iowa State University.

ENIAC (Electronic Numerical Integrator And Computer) - calculatorul de 27 de tone - primul calculator electronic de uz general, creat în 1946, cântarea peste 27 de tone și ocupa o suprafață de aproximativ 167 m². Consuma de 3000 de ori mai multă energie decât un calculator modern și de 6000 de ori mai mult decât un laptop.

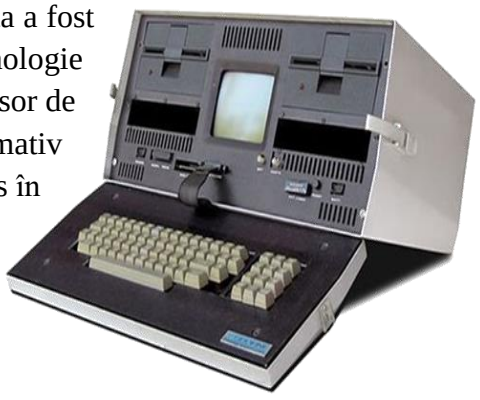

Prima organizație profesională de informatică a fost creată în 1949 - chiar înainte de a fi folosite computerele pe scară largă. Gustav Wagner a fondat-o în Germania, iar de acolo s-a răspândit.

Primele țări care au acceptat domeniul de pregătire de specialitate informatică au fost: Germania, Franța, Belgia și Olanda. Aceste programe de formare specializată în domeniul informaticii au devenit populare în timpul anilor 1960.

Termenul ***„health care informatics”*** (informatică de îngrijire) a avut la început o varietate de forme diferite. Unele dintre acestea erau: informatica medicală (care este încă folosit în prezent), știința prelucrării datelor medicale în mod electronic, știința de procesare și de prelucrare a informațiilor medicale automat. Acești termeni diferiți, majoritatea dispăruți, au fost înlocuiți de termenul informatică. Termenul „informatică” a fost introdus în 1960, în Franța - o versiune franceză a cuvântului, desigur: Informatique. Și, desigur, este logic să utilizeze informatica, din moment ce întregul domeniu al asistenței medicale și a informaticii medicale se bazează pe date și informații.

Primul laptop din istorie este Xerox NoteTaker. Acesta a fost produs de Xerox în 1976, prin Xerox PARC, și conținea o tehnologie foarte avansată pentru acele timpuri: 128 kB RAM și un procesor de 1 MHz. Costurile mari de producție, estimate acum la aproximativ 50.000 $, au făcut ca acest model să rămână un prototip produs în doar câteva exemplare.

Bibliografie

http://history-computer.com/index.html

Cuprins

Editorial 3
Unirea din anul 1918 – visul neamului românesc 3
Profesor Dragomir Nicuța, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Proiecte și rezultate 7
Proiectul Erasmus+ „Turn Bullying Off!” 7
Profesor Huică Mihaela, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Rezultatele lor - prestigiul școlii noastre! 13
Prof. înv. primar Popescu Elena, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Rezultate remarcabile 15
Informatician, ing. Lăpădat Carmen,
Concursul Regional „Târgul Floriilor”, ediția II 16
Prof. coordonator al proiectului Liliana Ciobanu
Proiect educațional „Matematica cu drag” 17
Coordonator, prof. Giorgi Victoria
Olimpiada de Religie la Iași 18
Elev Toma Alexandra, clasa a VII-a D

Din creațiile elevilor noștri 20
Îngerii 20
Elev Hîrșovescu Carla Anamaria, clasa a VI-a D
Mama mea 20
Elev Ghiga Adelina, clasa a II-a A
Cea dintâi iubire pentru fiecare 21
Elev Irina Roibu, clasa a VI-a C
Ce înseamnă patria? 22
Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Doina Ștefănescu
Despre prietenie… 22
Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta
Prietenia, scumpă comoară 23
Elev Mrejeru Anisia-Delia, clasa a IV-a B, Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta
Prietenia 23
Elev Ivănoiu Ana-Maria, clasa a IV-a B, Coordonator.: prof. înv. primar Canavea Nicoleta
Ce este prietenia? 24
Elev Schinteie Mălina, clasa a IV-a B, Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta
Prietenii nu se uită! 25
Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina
Caută să fii fericit! 27
Elev Covercă Ștefania, clasa a IV-a B, Coordonator, prof. înv. primar Canavea Nicoleta
Ghiozdănel 27
Elev Tudorache Ionuț-Dumitru, clasa a IV-a E, Coord.: prof. înv. primar Ștefănescu Doina
Invenția lui Șurubel 28
Elev Lazăr Giulia-Constantina, clasa a IV-a E, Coord.: prof. înv. primar Ștefănescu Doina
O călătorie în viitor 29
Elev Popa Maria-Alexa, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina
Vine Crăciunul! 31
Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina
Pățania lui Grinch 32
Elev Lazăr Giulia-Constantina, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv.primar Ștefănescu Doina

Crăciunul **33**
Elev Hîrșovescu Carla Anamaria, clasa a VI-a D
O apariție surpriză... ..... **33**
Elev Rață Răzvan, clasa a IV-a E, Coordonator, prof. înv. primar Ștefănescu Doina
S.O.S. - poiana **35**
Elev Raicu Ioana-Ștefania, clasa a IV-a E, Coord.: prof. înv. primar Ștefănescu Doina
Licuricii **36**
Elev Istrate Diana-Mihaela, clasa a II-a D, Coord.: prof. înv. primar Istratie Claudia-Liliana
Music **36**
Elev Roberto Rotaru, clasa a VIII-a A, Coordonator, prof. Huică Mihaela
A space trip!!! **37**
Elev Florescu Mihnea Ionuț, clasa a V-a A, Coordonator, prof. Udrescu Hermina
An alien friend **38**
Elev Pavel Georgiana, clasa a VI-a D, Coordonator, prof. Udrescu Hermina
A friend from another planet **38**
Elev Codita Alexandra, clasa a VI-a D, Coordonator, prof. Udrescu Hermina
My friend from another planet **39**
Elev Faur Tiberiu Stefan, clasa a V-a A, Coordonator, prof. Udrescu Hermina
Social Skills **40**
Elev Roberto Rotaru, clasa a VIII-a A, Coordonator, prof. Huică Mihaela

Profesie și profesionalism **41**
Alimentația sănătoasă a școlarului **41**
Director, prof. Sulea Vasile Alin, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Semnificația monumentelor brâncușiene **43**
Profesor Gridan Laurentiu, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Educația religioasă modelatoare de suflete **44**
Profesor Dragomir Nicuța, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Raportul între necesitatea și obligativitatea de a comunica **46**
Profesor Geică Steluța, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Evaluarea – între tradițional și modern **48**
Profesor Morie Anamaria Neli, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae” Târgu Jiu
E cineva mai bun ca mine? **53**
Profesor înv. primar Canavea Nicoleta, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Un mediu curat, o viață sănătoasă **53**
Profesor Petcu Adriana, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Circulația maselor de aer, în bazinul mijlociu și inferior al Jiului **55**
Profesor Badea Livia Florina, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Test - clasa a VIII-a **59**
Profesor Victoria Giorgi, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Test – „Vreau să fiu cel mai bun !” - clasa a II-a **59**
Profesor înv. primar Canavea Nicoleta, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu
Știați că… **60**
Informatician, Lăpădat Carmen
Curiozități din lumea informaticii **61**
Profesor Lupulescu Alina-Elena, Școala Gimnazială „Sfântul Nicolae”, Târgu Jiu

Orice încălcare a legii dreptului de autor se pedepsește conform legislației în vigoare.

Responsabilitatea pentru textele publicate aparține în exclusivitate autorilor.

REVISTĂ A ȘCOLII GIMNAZIALE
„SFÂNTUL NICOLAE" TÂRGU-JIU

„Izvorul Sâmboteanu"

Anul XI ~ Nr.21 ~ 2018

100 ROMÂNIA
1918-2018 | SĂRBĂTORIM ÎMPREUNĂ

Vă prezentăm colectivul de dascăli ai școlii ce dau din sufletul lor viață și putere revistei noastre:

ÎNVĂȚĂMÂNT PRIMAR: Andrei Camelia, Canavea Nicoleta, Firoiu Felicia, Ghiga Mihaela, Gridan Niculina, Iordaconiu Otilia, Istratie Liliana, Malacu Nicoleta, Mărcuț Leontina, Mihu Mihaela, Militaru Daniela, Pătrășcoiu Ioana, Popescu Elena, Predescu Carmen, Saman Romelia, Scorei Eliza Cristina, Staicu Ionela Denisa, Ștefănescu Doina, Stroe Loredana, Șurcă Adriana, Tarcău Camelia, Viezure Luminița

ÎNVĂȚĂMÂNT GIMNAZIAL: Arsenie Cornel, Arsu Cristina, Badea Livia, Bîrsac Daniel, Călugăru Codruța, Ciobanu Liliana, Cojocaru Petre, Criciotoiu Narcis, Dragomir Nicuța, Durbăcea Rodica, Geică Steluța, Giorgi Victoria, Gridan Laurențiu, Hortopan Loredana, Huică Mihaela, Ionescu Fimița, Lumezeanu Simona, Lupulescu Alina-Elena, Mergea Maria, Morie Anamaria, Munteanu Horațiu, Petcu Adriana, Popescu Adrian, Sulea Vasile –Alin, Șopandă Nicoleta, Udrescu Hermina, Vîlceanu Gina

